

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΚΑΙ ΜΑΥΡΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ 3 ΜΑΙΟΥ

Συντεθείσα δι' ἐπιμελείας παρὰ τοῦ
ἐλαχίστου ἐν Ἱερεῦσι

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΥΤΕΡΗ

Αἰγινήτου καὶ ἐφημερίου τοῦ ἐνταῦθα ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσίου Μελετίου

Οἱ Ἅγιοι Πάντες διὰ
πίστεως κατηγνίσαντο βα-
σιλείας.

«Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν
τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστω-
σεν ὁ Κύριος».

Πρὸς χρῆσιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1893

ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ

Ἀφιεροῦται εἰς τοὺς Ἀγίους Μάρτυρας Τιμόθεον
καὶ Μαύραν καὶ Πέτρον Ἀρχιεπίσκοπον
Ἀργους Ναυπλίου

Πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξα-
ζόμενος ἐν βουλῇ Ἀγίων. Ἄρον κύκλῳ Σιών καὶ ἴδε συναγ-
μένα τὰ τέκνα σου.

Ὁ ἐφημέριος Ὁσίου Μελετίου
Γεώργιος Βουτέρης πρεσβύτερος

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ
Μαύρας. Καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀργους Ναυπλίου. Ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα· ἰδῶμεν στίχους β.
Καὶ ψάλλομεν 3 τῶν Μαρτύρων καὶ 3 τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχ. δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι. — Ἐὰν ἀνομίαις.

Γηθοσύνας φιλέορτοι, ἐορτάσωμεν σήμερον, μνήμην τὴν πανίερων
καὶ πανένδοξον τῶν ἀθλοφόρων κραυγάζοντες, ἀήττητοι μάρτυρες, δια-
σώσατε ἡμᾶς· ἀπὸ πάσης κακώσεως, Μυῖρα ἐνδοξε, σὺν συνάθλῳ
τῷ θεῷ Τιμοθέῳ καὶ εὐκλείας συμμετόχους, τῆς οὐρανίου ποιήσατε.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινα

Τῶν μαρτύρων τὸ καύχημα, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τῶν πιστῶν
κράταιωμα καὶ διάσωμα, τοὺς ἀθλοφόρους ὑμνήσωμεν, φιλέορτοι σή-
μερον· ρωμαλέως γὰρ αὐτοὶ τὸν Βελίκον κατήσχυον καὶ ἐκήρυξαν
τὸν Χριστὸν βασιλεῖα τῶν ἀπάντων, ὡς ἀθλήσεως τῷ στέφει λαμπρῶς
αὐτοὺς κατεστέψατο.

Στίχ. Ἀπὸ φιλικῆς πρωΐας μέχρι νυκτός

Ἐν Σταυρῷ διανύθησαν, οἱ ὀπλῖται γηθόμενοι, πάθος τὸ σωτήριο
εἰκονίζοντες, ἐν ᾧ τὸ τέλος τὸ ἅγιον, λαθόντες ἀπέπτησαν, πρὸς Θεὸν
περίχαρως· εἰς ἁγίων σκηνώματα, εἰς τὰ ἄρρητα, καὶ ἀνέκφραστα
κάλλη Παραδείσου, ἐνθα τάξεις τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν μαρτύρων
τὰ τάγματα.

Καὶ τοῦ Ἀγίου Πέτρου 3 Ἦχος βλαγ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι

Ὁλην ἐν καρδίᾳ σου τὴν μετοχὴν τῶν κρείττων, Μάκαρ εἰσδεξά-
μενος, θεῖον οἰκητήριον ᾧ ὄντως γέγονας, τῆς σαρκὸς ἅπασαν, τὴν γεώδη
ὕλην, ὥσπερ φόρτον πιναξάμενος, καὶ τὴν Οὐράνιον Πόλιν περιῶν ἐν
τῷ σώματι, παμμάκαρ αὐλιζόμενος καὶ τῷ ἐν αὐτῇ ἐντροφώμενος,
ἐτυχες ἐκ πόθου, Ἀγγέλοις δικαιούμενος σοφῇ, καὶ τρισηλίου θεότητος
αἴγλη φωτιζόμενος.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε

Πόνους τοῦ Κυρίου σου, προσομιλῶν κατὰ μόνος, καὶ αὐτῷ ἐναυ-
μένος, θεωρίαν πράξεων βάσιν ἐσχηκας. Τὸν γὰρ νοῦν ἄριστα, ὡς πο-
θῶν εὐστόργως, ἡγεμόνα ποιητάμενος, σαρκὸς καὶ πνεύματος, ὥσπερ
χαλινῷ κατεδάμασας, τῇ σοφρῶσυνῃ Ἄγιοι, καὶ δικαιοσύνην κοσμοῦ-
μενος, φρονήσει καὶ ἀνδρείᾳ, καὶ ταύτης ἐπιδίφριος ἄρθεις, ὥσπερ
Ἡλίας κατείληφαι χώρον τὸν Οὐράνιον.

Στιχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἅψ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα

Εἰς τῆς ἐφίσεως, μακαριώτατε Πέτρε, ὀρεκτῶν εὐράμενος, ὡς
ἰσώθεις ἄριστα τὸ ἀκρότατον τῷ Χριστῷ ζήσας γὰρ, ἀλλ' οὐχὶ τῷ
κόσμῳ τῆς τε τούτου δόξης ἔτυχες μάκαρ σκηνοῦμενος, ἔνδον ἀκκρά-
των λαμπόμενος, καὶ θρόνῳ τοῦ παντάνακτος, οἷα λειτουργὸς παρι-
στάμενος, μέμνησο τῆς ποιμένης τῆς σᾶς, ἣν ἐξεθρέψω μυστικῶς, καὶ
τοῖς τῶν λόγων σου νόμασι, ταύτην ἐνεφόρισας.

Τῶν μαρτύρων. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Ἦχ. πλ. β.

Δεῦτε πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον ὕμνοις ἐνθέοις τοὺς γενναίους
ἀθλητὰς Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῖν καταστέψωμεν. Τιμώμενον τὸν ἀήτ-
τητον ἄριστάς σου τῇ θεῇ συνάθλῳ Μαύρα τῇ στερρᾷ, καὶ ἐνδόξῳ
μεγαλομάρτυρι, καὶ πιστῶς ἐγκομίσωμεν λέγοντες· χαίροις ξυνωρίς
ἁγία καὶ ἀεισέβαστος, ἡ τὴν πλάνην τῶν αἰσχίτων εἰδώλων εὐθαρ-
σῶς καθυβρίσασα, καὶ Χριστὸν τὸν θεὸν ἐνώπιον τῶν τυράννων λαμ-
πρῶς ἀνακηρύξασα· χαίροις δυὰς ἱερωτάτῃ, καὶ χαριτώνυμος, ἡ τῇ
τρισηλῇ θεότητι ἔργῳ τι καὶ λόγῳ, λατρεύσασα, καὶ θανεῖν δι' αὐ-
τὴν αἰρετίσασα· Χαίρετε ἀθληταὶ μεγάλωνιμοι οἱ ἐν ποικίλαις βα-
σάνοις, καὶ σταυρικῇ προσηλωθεὶς τὰ σώματα παραδιδόντες διὰ τὸν
ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθῆναι καταδεξάμενον· ὃν μὴ πάνεταί προσθεῖναι
ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων τὴν πανένδοξον
μνήμην ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν. Τῆς τοῦ σῶντος ἐορτῆς.

Εἰσόδος· Σοφία Ὁρθοί... Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης Ἀθανάτου
Πατρὸς, Οὐρανίου, Ἀγίου Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν
Ἥλιου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ
Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἀξίον σε ἐν πᾶσι καιρῶσι ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ ζῶν ὁδιδού· διὸ ὁ Κόσμος σε δοξάζει.

Ἐσπέρας Προκείμενον τῆς Ἡμέρας. Τὰ Ἀναγνώσματα. Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν
αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν εὖρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὅς οἶδε φρόνη-
σιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θη-
σαυροῦς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν. Πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄ-
ξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιο-
σύνη. Νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ· τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου
ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἔρω· καὶ μακάριος ἄνθρωπος τε τὰς ἐμὰς ὁδοὺς
φυλάξει· αἱ γὰρ ἐξοδοὶ μου ἐξοδοὶ ζωῆς καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις
παρὰ Κυρίου· διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν
υἱοῖς ἀνθρώπων· ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνώσιν
καὶ ἐνδοίαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην, ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρό-

νησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ
ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν· νοήσατε τὴν ἄκακον πανουργίαν· οἱ δὲ
ἀπαίδευτοι, ἐνθεσθε καρδίαν· εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ
ἔρω καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὁρθά· ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λαρυγὶς
μου· ἐδδελυγμένοι δὲ ἐναντίον ἐμοῦ, χεῖλη ψευδῆ μετὰ δικαιοσύνης
πάντα· τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιῶν οὐδὲ
στραγγαλιῶδες· πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὁρθὰ τοῖς εὐρί-
σκουσι γνώσιν· διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ
ἐλπίς ἡμῶν καὶ πλησθῇσθαι πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται·
χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν κατα-
στραφῇσεται· ζυγοὶ δόλιοι, βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ
δικαίον δεκτὸν αὐτῷ· οὐ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕbris, ἐκεῖ καὶ ἀτιμίας στόμα
δὲ σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· τελειότης ἐνθέων ὁδηγήσει αὐτοὺς, ὑποσκε-
λισμὸς ἀθεοῦντων προνομεύσει αὐτούς· οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν
ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ρύεται ἐκ θανάτου· ἀποθανὼν δικαίος
ἔλιπε μετὰ μελόν, πρόχαρας δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος, ἀσεβῶν ἀπώ-
λεια· δικαιοσύνη ἀμώμου ὁρσοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσεβεία δὲ περιπίπτει ἄνο-
μος· δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὁρθῶν ρύεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀσεβείᾳ ἐαυτῶν
ἀλίσκονται παράνομοι· τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται
ἐλπίς· τὸ δὲ καυχῆμα τῶν ἀσεβῶν ὄλλωται· δικαίος ἐκ θύρας δινύει,
ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ἀσεβής· ἐν στόματι πορνόμων παγὶς πο-
λίταις. αἰσθησις δὲ δικαίων εὐδοκία· ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατάρθωσι
πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα· ἐν εὐλογίᾳ ἐνθέων ὑψωθή-
σεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφῇσεται· μυκτηρίζει πολίτας
ἐνδοκίας φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Δίκαιος ἐν φθῶσιν τελευτῆσαι· ἐν ἀναπαύσει ἔσται γήρας γὰρ τίμιον,
οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῷ τῶν μεμύρηται· πολὺ δὲ ἐστὶ
φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρας βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος
Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη ἡρ-
πάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐ-
τοῦ. Βασκανία γὰρ φυχλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεθασμὸς ἐπι-
θυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἄκακον τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους
μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἐν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐσπευσεν ἐκ
μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θνητες ἐπὶ
δικαιοῖα τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὅσις αὐτοῦ, καὶ ἐπι-
σκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φιλαχθῆναι ἡμᾶς, εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἑλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπισέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα συνάντισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε ρώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε τὸ ἑλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ὁῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ λατὴ τῶν Μαρτύρων καὶ τοῦ Ἱεράρχου Ἦχος α'

Τῷ ἔρωτι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης τραθέντες οἱ πανεύφημοι πᾶσαν τὴν τοῦ προσκαίρου βίου χλυδὴν κατεφρόνησαν καὶ τὰ πάθη αὐτοῦ ζηλῶσάντες, ἐν Σταυρῷ ὡς αὐτὸς δι' αὐτὸν ἐτανύθησαν καὶ ἐξ αὐτοῦ εἰς οὐρανὸν ἀναβάντες. καὶ τῷ ἀμαραντίνῳ στέφει στεφάνωθέντες ἐκ χειρὸς τῆς πανακλεσάτης, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν Τιμόθεος ὁ ἱερὸνικός καὶ Μαύρα ἡ πανοοῖδμος. . . . Τῷ τῆς ἀθλήσεως αἵματι καταφαιδρύναντες ἑαυτοὺς οἱ γενναῖοι μάρτυρες, ρωμαλαίως κατὰ τῆς πλάνης ἀντέστησαν ψυχῆς καρτερότητι, καὶ νόος τῇ εὐθύτητι· περὶ δὲ καὶ βασάνοις ἐγκατερέθησαν, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον Χριστὸς εἰσηγάγετο μετὰ αὐλῶν λειτουργῶν αἰδίδως ἀγαλλόμενοι.

Τίς οὐ θαυμάσει τὴν ὄντως ὑπεράνθρωπον καρτερίαν Μαύρας ἐνδόξου τε καὶ ἀηττήτου μεγαλομάρτυρος: ῥωσθεῖσα γὰρ αὕτη Σταυροῦ τῇ θεῖα δυνάμει θαρσαλέως δρυμιτάταις καὶ ἀνοικέστοις αἰκίοις ἐνεκαρτέρησαν· ὦ τοῦ θαύματος φύσις ἀσθενῆς καὶ εὐπτόητος, κατήσχυνε τὸν ἀόρατον δράκοντα τὸν τὴν Εὐάν τὸ πάλαι πτερνίσαντα καὶ ὡς πύργος ἀρραγῆς τῇ φορᾷ τῶν βασάνων ἀσάλευτος μέινασα, τριφᾷ νῦν τοῦ ἀμνηχάνου κάλλους. Μαύρα ἡ αἰοῖδμος

Ἄγιου ἤχ. β'.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον βίον σου, Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν. ἱερεῖς, καὶ μονάζοντες εὐλαβήθησαν, καὶ ὁ εὐσεβὴς λαὸς τῶν Ἀργείων, εὐφραίνεται καὶ σκιρτᾷ· Θεὸς γάρ σε ἐδόξασεν ὁ ἐπὶ σοῦ δοξασθεῖς, ὃν νῦν ἡμῖν, ἐξιλέωσε Πάτερ Ἀγιώτατε.

Ἦχ. γ'.

Τὸν θρόνον τῆς ἱερωσύνης διττῶς ἐκόσμησας ὥς Πάτερ ἀρετῇ τε καὶ τάξει· τῇ μὲν τῶν Ἀγγέλων ἐφάμιλλος γενόμενος, τῇ δὲ τὸν Χριστὸν ἐξεκόνισας· ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλοσύνης ἐν ὀψιλοῖς σὺν παρρησίᾳ παριστάμενος αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος

Ἦχ. δ'.

Εἰς ὅρος εὐσεβείας, καὶ κανὼν ἀρετῆς πιστεύς τε ἀκρίβειαν τοῖς ἔργοις δεικνύμενος, Πέτρε Ἱεράρχα τῷ θεῷ Πνεύματι, τοῖς Πατράσιν ἐγχαράχθέντα ὅρον ἀγιώτατον, πνευματοκινήτως ἐκύρωσας, καὶ στήλην ὀρθοδοξίας ἡμῖν παρεδωκας· ἀλλ' αἰτῆσαι Χριστὸν τὸν Θεόν, σὺν τοῖς σὺς ἀγωνισταῖς, καὶ στεφανίταις, ἀπαράτρωτον ταύτην τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἡμῶν διαφυλάττεσθαι εἰς αἰῶνα αἰώνων. Ἦχ. πλ. δ.

Δόξα πατρὶ.

Οἷον βούλει τῶν μαρτύρων τοῦ Ἁγίου.

Τῇ ἀθλητικῇ πανηγύρει τῶν ἐνδόξων ἀθλοφόρων στίφος πιστῶν συνδράμωμεν σήμερον ὕμνοις ἐνθίοις τὸν σωτῆρα δοξάζοντες τὸν σεπτῶς δοξάσαντα Μαύρην τὴν ἀήτητον Μάρτυρα, καὶ σὺν αὐτῇ, Τιμόθεον τὸν γενναῖον ἐν μάρτυσιν· οἱ καὶ πρεσβεύουσιν ἀενάως ὑπὲρ εἰρήνης τεῦ Κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν μετὰ πόθου, καὶ πιστῶς ἐορταζόντων, τὴν πανένδοξον μνήμην αὐτῶν.

Δόξα τοῦ Ἱεράρχου ἤχ. β'

Τὸ τῶν Ἀργείων ἅπαντες σοφὸν Ἱεράρχην τιμήσωμεν, τὸν πρῶτον καὶ εὐθύτατον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, καὶ τῆς Οἰκουμένης τὸ καύχημα, τὸ λαμπρότατον σκεῦος τοῦ Πνεύματος, τὸν ποταμὸν τὸν αἰὶ πλήρη τῶν θαυμάτων, εὐφημοῦντες καὶ λέγοντες. Χαίρε πιστὴ οἰκονόμῃ τῆς χάριτος, δοχεῖον διδασκαλίας ἀνεξάντλητον, ταμεῖον θυσαυρισμάτων ἀδαπάνητον, Ἀρχιερέων ἐγκαλῶπισμα, τῶν ὀρθοδόξων ἀγλαΐσμα, ἡ πετρα τῆς εὐσεβείας ἡ ἀκράδαντος. Πέτρε θεότατε. δέομεθα αἰὲ ὑπὲρ ἡμῶν πρέσβευε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς τυχοῦσης Ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα τῶν Μαρτύρων καὶ τοῦ Ἱεράρχου Ἦχ. β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρὸν

Χαῖρε ὦ πανσέβαστε δυὰς, χαίροις ξυνωρίς ἡ ἀγία καὶ ἀεισέβαστος, χαίρετε πανένδοξοι Κυρίου μάρτυρες, οἱ στερεῶς ἀμαυρώσαντες, ἐιδώλων τὴν πλάνην, καὶ ταύτην ἐκσέβαντες ἰδίους αἵμασιν· ὅθεν καὶ λαμπροὺς τοὺς στεφάνους, παρὰ τοῦ Σωτῆρος ὦ Μαύρα, σὺν τῷ Τιμοθέῳ ἐκομίσασθε.

Στίχος θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Εὐλοὺ ὁ γενάρχης τῆς Ἑδῆς, βρώσει βλακάνηλ Βελίαρ γέγονεν ἄπνικος· αὐθις ὁ Σωτὴρ ἡμῶν διὰ τοῦ ζύλου αὐτὸν, εἰς Παράδεισον ἤγαγε διὸ καὶ ἡ Μαύρα ταυθεῖσα ἄμ· τε τῷ Τιμοθέῳ Σταυρῷ, ἤρθη εἰς τὸ ὕψος τοῦ θείου ζύλου ἐντρυνῶσα ἡδῶς, τοῦ τὴν ἀμαρτίαν ἐξελείψαντος.

Στιχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Βίβλος ἀγαγεῖν τὰς ἱεράς, αἷς χριστιανούς ἐνουθετοῖς, τοῦ πυρπολῆσαι αὐτάς, προσταξας ὁ τύραννος τούτῳ ἀντέφηςας, ὡς οὐδεὶς παραδίδωκεν, υἱὸς τοὺς ἰδίους, ἐκὼν πρὸς τὸν θάνατον, ὅθεν Τιμό-

θεε, ἅμα τῇ πανσέπτῳ συνένῳ Μαύρα τῷ Σταυρῷ προσπηγνύει,
ἐν ὧπερ τὸ τέλος ἐκομίσασθαι.

Ἦχ. α'

Στίχος. Τὸ Στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας

Η φωτοφόρος σου μνήμη, συγκαλεῖ σήμερον. πᾶσαν τὴν πόλιν
Ἄργους, εὐσεβῶς ἐορτάσαι, καὶ ἅσαι τὴν σὴν δόξαν ἣν ἐκ Θεοῦ, εἴ-
ληφας Πέτρε ὅσιε, καὶ ἀμφιάσαι τὸ κλέος Μάκαρ τὸ πρὶν, τῇ πρε-
σβεΐα του θεόσοφε.

Στιχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην
καὶ οἱ ὁσίοι σου ἀγαλιάσονται ἀγαλιάσονται

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων

Κατακοσμήσας τὸν θρόνον τοῦ Ἄργους Ὅσιε, θαυματουργεῖαις
θειαῖς, αἷς τελεῖς καθ' ἐκάστην, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν,
μὴ ἐπιλάβῃ τῆς ποιμένης, νῦν ὑπορχούσῃ δε ταύτῃ ἐν τοῖς δεινοῖς χο-
ρηγίαν ἐπιβράβευσον.

Δόξα πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Τῶν Μαρτύρων Ἦχ. πλ. δ.

Αστράπτουσα φωτὶ τῆς εὐσεβείας, Μαύρα πανένδοξε ὄψεις μὲν
τυράννου ἡμαύρωσας, τῶν δὲ πιστῶν τὰς καρδίας ἐλάμπρινας, καὶ
τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, τὰς εἰδωλικὰς σπονδὰς ἐξήραναι ὑψω-
θεῖσα δὲ τῷ Σταυρῷ διὰ τὸν ἐν ξύλῳ ὑπὲρ ἡμῶν προσηλωθέντα Κύ-
ριον, τὰς οὐρανίους μονὰς εἰς κατοίκησιν ἐκκληρώσω αἰοῖδιμ· πρέσβευε
σὺν δεόμεθα ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἐορταζόντων τὴν πανέορτον μνήμην σου,
Μαύρα πανσεβάσμιε.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου.

Ἀπολυτικόν. Τῶν Μαρτύρων Ἦχ. α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Δεῦτε πάντων φιλεόρτων συστήματα, ὕμνοις τὴν σεπτὴν ξυνα-
ρίδα ἐγκωμιάζωμεν, Τιμόθεον τὸν μέγαν ἀθλητὴν, καὶ Μαύραν μαρ-
τύρων καλλονὴν, ὡς τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εὐθαρσῶς ἀποσεΐσαν-
τες· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς Χριστῷ, Δόξα τῷ στεφανώσαντι, Δόξα
τῷ ἐνεργούντι δι' ἡμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου Ἦχ. γ'. Μέγαν εὐρατο.

Ολβον εὗρατο Πόλις Ἀργείων, σὲ ἐκτέσκατο φρουρὸν προστατὴν·
ποιμενάρχης γὰρ Πάτερ καθέστηκας, τῶν πολεμίων τὰ θράση κατέ-
βαλες, ἐπερχομένα εἰς αἰὲ κατ' αὐτῆς, Πέτρε ὅσιε· δυσπραγίας πάσης
αὐτὴν ἀπάλλαξον, καὶ ὥρησαι αὐτῇ, τὸ ἔτος εὐφρόσυνον.

Δόξα ἑτερον τῶν Μαρτύρων Ἦχ. δ'.

Μαρτύρων σύλλογος νῦν ἐφραίνεται. Ἀγγέλων ἄσματος μεγαλύ-
νομεν, τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι, ἅπαντες μελωδοῦντες, καὶ πιστῶς
ἐκδοῦντες· χαίροντες τῆς τριάδος, Δυὰς μαρτύρων καὶ κλέος, Τριδ-

θεε, καὶ Μαύρα, ὑπὲρ ἡμῶν αἰὲ πρεσβεύετοι. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.
Τὰ αὐτὰ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Καθίσματα. Ἦχ. α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ. Εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν.

Μαρτύρων ἱερῶν, ξυνωρίδα συμφώνως· ὑμνήσωμεν πιστοί, Τιμο-
θεοῦ καὶ Μαύρας, Τριάδα γὰρ ἀκτιστον τῶν τυράννων ἐνώπιον ἀνε-
κήριξαν καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατηδάφησαν, θεολογοῦντες ἀ-
ξίως, δογμάτων τὰ ἐνθεα.

Δεσπότην τὸν Χριστόν, ὡς λαμπρὸς ἐν σταδίῳ, κηρύξαντες σοφοί,
ὁρατῶν ἀοράτων, ὑπήνεγκαν σπερρώτατα οἰκισμούς τε, καὶ μάστι-
γας, δυναμούμενοι ἐπιστάσια τῇ θείᾳ, ἐξ ἧς ἔλαβον, ἡμῖν τε καὶ
βραβεΐα, καὶ δόξης τὸν στέφανον.

Δόξα τοῦ Ἁγίου Πέτρου Ἦχ. γ'. Θείας πίστεως

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ Ὄρους,
τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήτας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν,
τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου θεώτατε, Πέτρε μακάριε. Ὅθεν ἅπαντες
τιμῶμεν τὴν μνήμην σου Ὅσιε, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος,

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Β' στιχολογίαν

Ἦχ. δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Τῶν τυράννων αἰκισμούς, ὑπέμειαν καρτερικῶς, οἱ γενναῖοι ἀθλη-
ταί, ξέσεις τοῦ σώματος δεινὰς. καὶ τοῦ πυρός, τὴν κατὰφλεξιν καὶ
ἀναρτήσεις, Τιμόθεος σαφῶς ὁ μεγαλάνυμος, καὶ Μαύρα ἡ σπερρά
καὶ ἀξιεράστος καὶ σὺν ἀγγέλοις σήμερον ἐνδόξως ἡ ξυνωρίς ἡ αἰο-
διμος, ἐφραϊνομένη, Χριστῷ πρεσβεύει, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. Τοῦ
Ἁγίου Πέτρου Ἦχ. α'.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ω· θυμα ἱερὸν σεαυτὸν προσενέγκας, Οὐράνιον μονὴν ἐκκληρώσω
παμμάκαρ, Ἀγγέλοις χορευόντες, καὶ Ὅσις μακάριε, ἐφραϊνόμενος,
χαρὰν τὴν ἀληκτον Πέτρε, ὅθεν πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Δεσπότη
ρυσθῆναι κλάσεως.

Δόξα τῶν Μαρ.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ Ἦχ. δ'

Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ χριστοῦ, ἀνευφημήσωμεν φαιδρῶς, τῶν φιλε-
όρτων ὁ ἱερός, ὡς τῶν εἰδώλων ἀληθῶς, ὀλοθρευτάς τε γενναίους, καὶ
καθαίρετας. Τιμόθεον σεπτὸν, καὶ Μαύραν πάντιμον, τοὺς ὄντως λα-
τρευτάς Θεοῦ παντάνακτος· ὃ ἐκτενῶς πρεσβεύουσιν ἐκάστοτε, ὑπὲρ
ἡμῶν τῶν ὑμνούντων πιστῶς, τὴν Ἱεράν τε, καὶ φωτοφόρον καὶ θείαν
πικνήγυριν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς

Θεῶν αὐτοῦ πανήγυριν. Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Καθ. Ἦχ. πλ. δ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Τῇ ἐκχύσει τοῦ αἵματος ἡ σεπτὴ, τοῦ Βελίαρ ἀπέπνιξε διαμπάξ,
πλάνην, καὶ ἀπέσπασε τῶν ἀνόμων ἀσέβειαν, λαμπρυνομένη δόξης,
φωτὶ Τρισηλίῳ τε, καὶ φραττομένη ὀπλῳ, Σταυροῦ κοσμοσωτῆρος·
ὅθεν τὴν ἀγήρω, καὶ ἀίδιον δόξαν, ἀξίως ἀπέλαβες ἐκ Θεοῦ Παντο-

κράτορος, Μαύρα μάρτυς ἀήττητε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τὴν πταισμάτων ἄφρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω, τὴν πανέορτον μνήμην σου. Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοὶ. Προκείμενον. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν Ἀγίων αὐτοῦ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στιχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἱεράρχου. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τι εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰμὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἤλθον, ἵνα ζῶν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀρίκος τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστί, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκωμαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς ἀπλῆς ταύτης, καὶ κἀκεῖνά με διαγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη εἰς ποίμνην.

Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Εὐθύς. Δόξα. Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων. Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἰδιώμελον ἡ. πλ. β'. Ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Σήμερον ἄπασα ἡ ὑφήλια, ταῖς τῶν ἀθλοφόρων καὶ τοῦ Ἱεράρχου, ἀνγάζεται ἀκτίσι, καὶ ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία ὠραζομένη τοῖς θυμάσιν ὑμῶν, βοᾷ ὑμῖν χαρμοσύνης· θεραπευτὲς Χριστοῦ γνησιώτατοι, καὶ προστάται πιστῶν θερμότατοι, Πέτρε Ἰσαπόστολε, Τιμόθεε παναοίδιμε, καὶ Μαύρα ἀεισέβαστε, μὴ παύσητε πρεσβεύειν ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

Σῶν ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Κύριε Ἐλέησον 12. Οἱ Κανόνες.

Ο Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, εἰς τὸ Πεντηκοστάριον Τῶν Μαρτύρων καὶ τοῦ Ἱεράρχου ἡ. πλ. β'.

Ὡδὴ α'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Τῶν ἱερῶν Ἀθλοφόρων τὴν ἱεράν, καὶ σεπτὴν πανήγυριν, ὁ λαὸς ὁ ἱερός, ἱερῶς τιμήσωμεν αὐτῶν, ταῖς δεήσεσι δεινῶν ὅπως ρυσθήναι.

Ισοενίκους στεφάνους παρὰ Χριστοῦ, εἰληφέναι σπεύδοντες, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τοῦ ζῆν, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες σοφῶς, ἡρετήσαντο· δυὸ δόξης ἐπέτυχον.

Μὴ δειλιάσαντες πόνους τὰς τῆς σαρκὸς, μὴ κολάσεις πτήξαντες, μὴ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, ἀθλοφόροι Μάρτυρες Χριστὸν, ἐν Σταδίῳ ἀνδρικῶς ἀνεκηρύξατε.

Τοῦ Ἱεράρχου

Ἀρματοπλάτων Φραγῶ. Ὡδὴ α. ἡ. πλ. β.

Ανακραθεῖς δι' ἀρετῶν ἀκρότητα, τῷ ποθουμένῳ Χριστῷ, καὶ τῆς αὐτοῦ αἵγλη μάκαρ ἐμπορούμενος, καὶ νῦν κατοπτριζόμενος, τὸ ἀμύχανον κάλλος, τοῖς ὑμνηταῖς σου κατάπεμψον, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἐλαμψιν.

Δόξα πατρί

Χριστοῦ τῷ νόμῳ γεγωνὸς πειθόμενος, τὸν ἐλαφρότατον, ἐξ ἀπαλῶν ἥρας τῶν ὀνύχων Ὅσιε, ζυγὸν τὸν ἐπαυχένιον, σεαυτὸν προσενέγκας, σὺ κτίσαντι θυμῷ τέλειον· ὅθεν σὲ σεπτῶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν Θεοτόκιον.

Χριστὸς ἀνέστη, γηθοσύνης σήμερον πανηγυρίζομεν καὶ γὰρ κατεβλήθη, τοῦ πατεῖν ἡ δύναμις. Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου μου τῇ αὐτοῦ δὲ ἐγέρσει εἵγηρε κόσμον τοῦ πτώματος, δόξα σοι Θεὲ τρυσιπόστατε.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος ἡ. πλ. β.

Τῶν Μαρτύρων

Τοὺς γενναίους ὀπίτας μελωδικῶς σήμερον, στίφος ἀθροισθὲν φιλεόρτων πανηγυρίζομεν, κράζοντες πρόφθασον οὖν Τιμοθέω ἡ Μαύρα πάσης περιστάσεως ὑμᾶς λυτρούμενοι. Ἀσθεῖας τὴν πλάνην καταβαλὼν Ἀγίε, τὰ ὅσα συνέτριψας ταύτης, ἀνδρειοτάτῳ φρενὶ· καὶ γὰρ σταυρούμενος οὐδεὶς ἐβόαι χωρίσει, ἀγάπης Κυρίου μου, θεῖς Τιμόθεε.

Τὸν Χριστὸν ἐν σταδίῳ μεγαλουργὸν ἄνακτα, καθομολογήσασα Μαύρα δεινῶς αἰκίζεται· καὶ νίκης τρόπαια, ὡς ἀνυψώσασα στέφος, ἐκ Θεοῦ ἀπέιληψε, τὸ τῆς ἀθλήσεως. Τοῦ ἱεράρχου ὁ αὐτός.

Εἰς τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, προσεπερείσας τοὺς πόδας ἀκλινῆς τις ἐμβολεὺς τῶν θαυμάτων, τῷ σοφῷ λογιστικῷ, διέμεινας μακάριε τὴν γὰρ ψυχὴν οἰκίαν, οὐκ ἐπὶ ψάμμων δεδόμηκας. Δόξα. Ρώμη τοῦ κρείττωνος σοφὴ τὸ χεῖρον καταπαλαίσας καὶ κριτῆς οὐκ ἀγενῆς δεδειγμένος κατεδίκασας σφοδρῶς τὰ πάθη καὶ ἐξώρισας, ψυχῆς ἐκ τῆς ἰδίας, ἐπαλείψας τοὺς τύπους αὐτῆς. Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Αἰ προορήσεις τῶν θείων ὑποφητῶν ἔλαβον πέρας ἐπὶ σοὶ Παναγία, θεὸν γὰρ ἔτεκες διπλοῦν ταῖς φύσεσι καὶ ἐνεργείαις, μιᾷ δὲ ὑποστάσει πέλοντα, ὄντως θεάνθρωπον. Λίτῃσις. Ὅτι σὺ εὖ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Ὁ ὑψοῦθεις.

Τὸν ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ θεῖον Πέτρον, τῆς Ἐκκλησίας, τὸν φωσφόρον λαμπτήρα, τὸν ὑμνοῦσιν τὸν λόγον Πατρὶ κηρύξαντα, ἐν μέσῳ πολλῶν τραυμάτων, καὶ τὸν θρόνον κοσμήσαντα, λαμπρῶς τὸν τῶν Ἀργείων, χάριν τε κομισάμενον, ἰσχύων πλουσίαν ἐκ Θεοῦ, συμφώνως τοῦτον, ὑμνήσωμεν ἅπαντες.

Ὁ κὸς οἱ

Ο μυστολέκτης τῶν θεοῦ ἀρρήκτων μυστηρίων, Ἀποστόλος ὡς ὁ μέγας Παῦλος, τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ πόρρωθεν προέβλεπε, καὶ τὸ μέλλον προέγραφε, τὸν ἄξιον προέφητε τῆς πόλεως Ἀργείων, τοιοῦτος ἡμῖν φάσκων ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς ὅσιος ἄκκος, δίκαιος καὶ ἀμύαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἠνωμένος τῷ Πνεύματι, ταῖς ἄνω οὐρανίαις δυνάμεσι, ὡς ἔχων παρρησίαν, εἰς τὴν Εἰσοδὸν τῶν Ἀγίων παρίσταται ἀεὶ, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος αἰτούμενος, δοθῆναι ἡμῖν ἔλεος, καὶ χάριν εὐρεῖν, καὶ εὐκαιρὸν βοήθειαν αὐτὸν οὖν χρεωστικῶς ἀνευφημοῦντες, ὡς χάριν ἐκ Θεοῦ λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Χαίροις λαμπτὴρ παμφιέστατε Κόσμου. Χαίροις πιστῶν ἐδραϊότατε γνῶμων. Χαίροις τῆς Κωνσταντίνου ὠραίσας τὴν χθόνα. Χαίροις ὁ καὶ Κορίνθου κελωπίσας τὴν χώραν. Χαίροις Χρυσοῦ καὶ Ἀργύρου ἀμέτοχος. Χαίροις Χριστοῦ καὶ Ἀγίων συμέτοχος. Χαίροις Πελοποννήτου ἐκλαμπρύνας συστήματα. Χαίροις τὴν τῶν Ἀργείων κατοπλίσας πιστότητα. Χαίροις ποιμὴν ἐλκτὴρ τῶν ἀνόμων. Χαίροις φωστὴρ ἀρωγὴ εὐγνωμόνων. Χαίροις σοφὴ θεῖς Πέτρε παμμάκαρ. Χαίροις ὀρθῶν τῶν δογμάτων πανέμπορε. Χαίροις Πέτρε μάκαρ.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων ἡχ. α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δυσίδα ἀθλητῶν, ἀνυμνήσωμεν πόθῳ, Χριστὸν γὰρ ἐκτενῶς, δυσωπεῖ τοῦ ρωσθῆναι, κολάσεως ἀπαντας, τοὺς πιστοὺς ἐορτάζοντας, τὴν πανένδοξον μνήμην αὐτῶν οἷς συμφώνως ἐκδοήσωμεν, Μαύρα σὺν θείῳ συνάθλω ἡμᾶς διασώσατε. Ἦχ. ὁ αὐτός. Τιμῆσαντες Θεὸν, ἀσημαυρωσαν πλάνην, Τιμόθεος σαφῶς, καὶ ὡς ἐνδοξος Μύρρα καὶ πᾶσαν ὑπομείναντες, οἱ πανένδοξοι βῆσαν, ἐκλαμπρύνθησαν, ὑπὲρ ἀκτίνας Ἡλίου, καὶ γεγονάσι, συλλειτουργοὶ τῶν Ἀγγέλων σὺν πίστει δοξάζωμεν.

Δόξα τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Ἦχ. πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ

Απὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθείς, τὸν ζυγὸν ὑπειῆδες τὸν ἐλαφρόν, καὶ σάρκα ἐδάμασας, ἐγκρατεία μακάριε, καὶ σαυτὸν τελέσας τοῦ Πνεύματος τέμενος, θεωρία καὶ πράξει, τὸν βίον ἐκόσμησας, ἔχων καὶ τὸν λόγον συνεργοῦντα τῷ τρόπῳ σοφία γὰρ ἔρρει σου, ἐκ χειλέων ὡς νάματα. Ἱεράρχα θεόπνευστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγία μνήμην σου. Καὶ νῦν της Ἑορτῆς. Ὡδὴ δ'. Ἦχ. πλ. β'

Χριστός μου δύναμις

Μεγίστην εὐκλειαν, ἐπιποθήσαντες, ἡξιώθητε ταύτης, τέκνα φωτὸς θεοῦ χρηματήσαντες, Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, τὴν Ἀγγέλων ἰσοστάσι. Μαρτύρων Ἀγίων τάγμασι. συναριθμούμενος, καὶ

εὐήγησα ὧτα πρὸς θεῖκους, νόμους ἔχων ἐνδοξε, τὰς διατρήσεις σταθερῶς, ἐκαρτέρησας Τιμόθεε.

Μαρτύρων.

Υψοῦντες ξύλω σε, οἱ ματαιόφρονες προσβαρύνουσι λίθῳ τὴν κεφαλὴν, ἐνδοξε Τιμόθεε ἄλλ' ἐδυναμόσωε Χριστὸς, θεῖῳ πάθει σεμνυνόμενον. πλ. δ. τοῦ Ἱεράρχου.

Θῦμα δεκτὸν, ὅλον σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ Κυρίῳ, ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, ἀρνητικῶς Πέτρε πρὸς αὐτὸν, καὶ τὴν τοῦ σαρκίου προσπάθειαν ἀπωσάμενος, νηστεία σου τὸν βίον, χαυμενία καὶ στάσει, καὶ θανάτου μελέτη φραζάμενος.

Δόξα πατρί.

Εξω τῆς σαρκὸς, καὶ τῶν τοῦ κόσμου γενόμενος, καὶ τῷ ὄντι, μύσας τὰς αἰσθήσεις σου, βίον ἀσώματον ἀληθῶς, Πάτερ ἐνεδείξω τῷ σκῆνει τούτων βαρούμενος, οὐδὲν γὰρ τῶν τοῦ νέφους, τὲ προσκάλυμμα Πέτρε, ἀμυλλᾶσθαι τοῖς ἄνω κεκώλυκεν. Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Κλίμαξ σαφῶς ἦν Ἰακώβ προεώρακε πύλεις κόρη ἐν σοὶ γὰρ ὁ Κύριος, ἀσφορητὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, κατέβης ἀρρήκτως, καὶ διὰ σοῦ πάντες ὑψωσεν οὐράνιον εἰς ὕψος, ὃ θεῖας εὐσπλαγγίας, χαῖρε σὺν κόσμῳ τὸ προσφύγιον.

Ὡδὴ ε. αὐτός.

Σὼ τραχήλῳ τρισμάκαρ, οἱ τοῦ σκότους προασπισταὶ προσέπεδσαν βαρύτατον λίθον, καὶ τροχῷ μεταρσίως αἰρόμενοι, σοῖς ὡτίοις ὤθουν πυρακτουμένους ὀβελίσκους, οἱ τὰς κόρας βῆβαι κατεξεώρυσαν.

Τῶν Μαρτύρων.

Τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, αἱ δυνάμεις ὠρῶσαι θάμβει συνείχοντο, τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν, ὡς γὰρ λίθοι ἀδάμαντες ὤφθητε ἄρραγεῖς αἰχμαίαις, διὸ δὴ ἄγαν χαρμολύπως, σὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ προσήγαγον. Τὸν Χριστὸν ὁλοφύχως, ὃ δὲ ἱερά ὄντως ποθήσασα, πλείστοις τοῖς βασάνοις, σώματα στερρῶς περὶδῶκατε ὡς ὀπλίται θεοὶ, ὡς ὀπαδοὶ αὐτοῦ, καὶ δόξης συγκληρονόμοι, καὶ συμμέτοχοι.

Ο Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει, γνώφῳ καὶ θυέλλῃ ποτὲ σκιαζόμενος, τὸν σκιάδῃ νόμον, ἐν πλαξὶ ταῖς λίθιναις ἐδέχετο, ἄλλ' αὐτὸς ἀδιαλείπτως, τοὺς ἱερεῖς καθιεπασιδύνων, μυστηρίων φρικτῶν ἐνεπίμπλασο.

Ἀγ. Πέτρου.

Δόξα πατρί καὶ Υἱῷ.

Επιβλέπων συνήθως, Κύριος ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν κλῆρον αὐτοῦ, τὸν εὐθὺν καὶ πρᾶον, ἀόργητον καὶ καθαρῶτατον, δέδοκώς σε, μάκαρ, τοῖς ἑαυτοῦ λαοῖς ποιμένα, τὴν καρδίαν ἐκάστου ρυθμίζοντα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Γεννηθῆναι θελήσας, ἐκ καθαρωτάτης Παρθένου ὁ Κύριος, τὴν ἀγνὴν μητέρα ἀνωτάτην ἀπάσης τῆς κτίσεως, εὐρηκῶς ἐκ ταύτης τὸ καθ' ἡμᾶς εἴληφας ὅλον, τὸ πεσὸν καὶ φθαρὲν ἀνορθούμενος.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ στ. πλ. δ. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Εν διαυγίᾳ φαιδρᾷ, ἥλιος ὤφθη ξείφωτος, θυμάτων μαρμαριγαῖς, στίλβουσα ὑφήλιον, διὰς χαριτάνυμε. Μαύρα γεναιόφρων, καὶ

Πανσέβαστε Τιμόθεε. Τὰ ὄργια τῶν ἐθνῶν, κατέβαλες γεναιότατα, καὶ ποιητὴν τοῦ παντός, Χριστὸν ἀνεκήρυξας, πρὸς ὃν ἀνεπέτασας σταυρωθεῖσα Μαύρα, ἀγγαλλομένη σὺν τοῖς μάρτυσι.

Θινατῶ σου σταυρικῷ, δοξάσασα Παντοκράτορα, ἐδόξασε Θκυμαστῶς, νὰός σου τοῖς θαύμασιν ἀπείροις ὁ Κύριος Μαύρα στεφῶτάτη τῶν Μαρτύρων ἀγαλλίαμα. Ἀγ. Πέτρου Ἀνάλωτον συντηρῶν, τὸ τῆς καρδίας σου φρούριον, τὸ τῆς ψυχῆς τριμέρες, καλῶς περιέφραξας, τοὺς κατεπεμβαίνοντας, λογισμοὺς ἀστάτους, ἐντοξεύων τοῖς βελτίωσι: Δόξα.

Πολλῶν ἐγκύμων φανείς, σοφῶν ῥημάτων μακάριε, ἀπέειπες τὴν καλὴν, ὠδὶνα τῶν λόγων σου, ῥητορεύων Ἅγιε πολυστίχοις βιβλίοις τῶν Μαρτύρων τὰ παλαίσματα. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εξαναστὰς ὁ Χριστὸς, ὡς ἐκ παστάδος τοῦ μνήματος, τριήμερος ἐκ νεκρῶν, τὸ χαῖρε προσεῖρήνηκε, τῆς λύπης ἀντίθετον σεπταῖς μυροφόροις τέρπου πιστῶν δὴ τὰ συστήματα. Αἰτησις Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς. Κόντ. ἤχ. δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γηθουσύνως σήμερον ἡ Ἐκκλησία, εὐφημεῖ γεραίρουσα τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ. Μαύραν μαρτύρων τὸ ἔρεισμα, καὶ ἀριστερά, Τιμόθεον ἔνδοξον. Ἐτερον ὁ ὑψωθείς. Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ θεοῦ εἰληφότες, ὑπὲρ ἡμῶν προσεδύσατε πρὸς Κύριον, μνήμην τὴν πανίερν, τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, μέγιστε Τιμόθεε, καὶ αἰοῖδημε Μαύρα τοῦ εἰρηνεῦσαι πόλιν καὶ λαὸν αὐτὸς γὰρ ἐστὶ πιστῶν τὸ κραταίωμα. Ὁ οἶκος Τὴν δυάδα Χριστοῦ ἀνυμνήσωμεν ὡ φιλέοργοι, τὸ θανεῖν γὰρ ὑπὲρ τὸ ζῆν διὰ Χριστὸν ἡρετήσαντο οἱ μακάριοι τυράννων ἀπειλὰς μὴ πτοηθέντες, πυρὸς ὀδύνῃ, ἄρσεις τροχῶν, καὶ λεβήτων βράσματα ἀνδρεικῶς καθυπέμειναν· καὶ γενναίως τοῖς βρασάνοις προσκαρτεροῦντας, συμφῶνως τοῖς ἀνόμοις κατὰ Παύλου ἔλεγον· τί ἡμᾶς χωρίσει τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης; οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐκ ὀδύνη, ἀλλ' οὐδ' αὐτὸς ὁ θάνατος· διὸ σταυροῦσιν ἐπὶ ξίλου Μαύραν μαρτύρων τὸ ἔρεισμα, καὶ ἀριστερά Τιμόθεον ἔνδοξον. Τῷ αὐτῷ μηνὶ 3 τῶν Ἀγίων ἐνδόξων μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας. Διοδώρου καὶ Ροδοπιανοῦ τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Ἀχμετ. Τῶν Ἀγίων 27 Μαρτύρων. Τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου Ἡγουμένου τῆς τοῦ Σπηλαιου μονῆς. Καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀργους Νκυπλίου. Ρίψας τὸν ἐχθρὸν ἐνθεν ἀτρώτῳ βίῳ. Ζωστήρα νίκης ζῶν ἡ θανῶν Πέτρε Ὁ Βίος ἐν τῷ τέλει. Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ὡδὴ. ζ. 1.

Ἦμα εὐῶδες τῷ Κυρίῳ, προσηνεχθητε σφαγῇ ἐθελουσίῳ ξινωρὶς Ἱερὰ, Τιμόθεε, καὶ Μαύρας εὐλογητὸς κραυγάζοντες ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. 2 Σκότος παθῶν ἐπιπολάζων, πρὸς τὴν χάρυδιν, ὠθεῖμε

ὁ τημέραι, δυσωπῶ σὺν ὑμᾶς ῥυσθῆναι σὺν ἱκέτην Μαύρα θείαις πρεσβείαις σου καὶ Τιμόθεε λιταῖς σου. 3. Ρεῖθροις αἱμάτων σου τρισμάκαρ, ἀναπέπνιξας τὴν πλάνην τῶν ἀδῶλων, καὶ καρδίας πιστῶν ἀρδεύσας τὸν στάχυν, τῆς πίστεως ἐπάπανας, ἐν αὐταῖς Μαύρα στεφῶδων Ἀγ. Πέτρου. 4. Ρημάτων ἐνεργείᾳ ὡς Ἠλίας ἀλευρῶ θεραπεύων τὴν ἐνδοκίαν, παμμάκαρ δεομένοις. ἐπήρκεσας ἀφθόνως, καὶ κραυγάζοντας ἐδάξας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἰ 5. Δόξα Πατρὶ Ἀγίου Νέκραν ὥσπερ τὴν κόρην, ὑπὸ Πνεύματος Πατέρα δεχθεῖσαν τοῦ πονηροῦ, εὐχῇ συντονωτάτη, ἐλαίῳ ὑπαλείψας, δεινῶν ἔλυσας ψάλλουσιν ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἰ 6. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ῥάβδος Παρθένε Ἀαρὼν σε, ἡ βλαστήσασα ἐτύπου ἀραρώτος· ὡς γὰρ αὕτη καρπὸν, ἐβλάστησε τὸ πάλαι οὕτω καὶ νῦν ἐξήνησας, τὸν τῆς φύσεως Δεσπότην. Ὡδὴ. η. Τὸν ἐν Ὄρει 1.

Θιασῶται, εἰς οἶκον τῶν Μαρτύρων, ἀθροισθέντες ὁμοῦ, ὑμνήσωμεν συμφῶνως, Τιμόθεον, καὶ Μαύραν ἀνακράζοντες, ρύσασθαι γένους, μάρτυρες γενναῖοι ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις. 2. Ἱαμάτων, προχέεις θεῖα ρεῖθρα, τοῖς αὐτοῖσιν ἐν πίστει ὁ ἀθληφόρε γενναῖόφρων Μαύρα μεγαλύνουμε· ἐφόδους δαιμόνων, βροτῶν ἀπελαύνεις, τῇ θεῇ σου ἐντεύξει 3.

Γλώττης ἤχος, οὐ σθένει οἷα θέμις, τοὺς σοὺς ἀθλους. οὗς ἔτλης ἀθληφόρε, μεγαλομάρτυς ὄντως διηγῆσασθαι ἀπονεῖ γὰρ πᾶσα, ἐπάξιον πρὸς ὕμνον, κἂν εὐγλωτὸς ὑπάρχη. 4. Τυραννομένης Ἅγιε, καὶ ποικίλαις κακώσεσι, κατατρυχομένοις, ρύστης ἐτοιμότητος ἐδείχθης τρανώτατα· τῆς δυναστείας τῶν δυσσεβῶν τούτους ἐκλυτρῶν, κἀκείνους καταπλήττων· δυὸ ὕμνοлогούμεν Τριάδα τὴν Ἀγίαν, θερμὸν εἰς σέ προστάτην, ἀνέδειξε τῷ κόσμῳ. Δόξα πατρὶ. Ἀγία τριάς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. 5.

Τρία φῶτα, δοξάζω εἰς αἰῶνας, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Θεῖον Πνεῦμα, τὴν ἐνιαίαν, φύσιν, καὶ θεότητα· τὴν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ποιήσασαν τὸν κόσμον. παντοδυνάμῳ λόγῳ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον 6. Χαῖρε κόσμου διάσωμα Παρθένε, χαῖρε, νόων, ὄντως χαρὰ καὶ θυμηδία, χαῖρε Παρθένων δόξα, καὶ κραταίωμα, χαῖρε Παναγία ἐλπίς καὶ προστασία, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας.

Ὡδὴ Θ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός. Τῶν μαρτύρων ἤχ. πλ. δ.

Τὸ ὄμμα ἀνατείναντες πρὸς Θεόν, τῷ Σταυρῷ τὰς παλάμας ἐξήπλωσαν οἱ ἀθληταί, πάθος μιμησάμενοι τὸ σεπτὸν, καὶ ἐκραζον γηθόμενοι, Δέσποτα ἐνίσχυσον νῦν ἡμᾶς ἐπὶ ῥόδου δὲ ὤφθη πάρεμι λέγων μὴ πτοεῖσθαι, δεῦρο εἰς εὐκλειαν οὐράνιον. Τῷ θρόνῳ τῷ ἁγίων μὴ πτοεῖσθαι, τρισηλίου Θεότητος Ἅγιοι περιχαρῶς, νῦν στέκτω τῆς τυλαμποῦς, τρισηλίου Θεότητος Ἅγιοι περιχαρῶς, νῦν περιπολοῦντες σὺν νεραῖς, Ἀγγέλων ταῖς δυνάμεσι, καὶ χοροῖς Ἀ-

γίοις τῶν ἀθλητῶν, μέμνησθε δυσοποῦμεν, ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων, μνήμην τὴν θείαν, καὶ πανέρκον. Ἐξέστη τοῖς σοῖς λόγοις Ἀριανός, Τύραννος εἰς ἐκράζεις λέγουσα ὅτι ἐθνῶν, εἰδῶλα δαιμόνια πέλειδον. Ὁ δὲ Χριστὸς ὁ Κύριος, πέφυκεν ἀπάντων δημιουργός· ὃν περιτιμῶ, καὶ σέβω, καὶ δι' αὐτὸν αἰροῦμαι, ἀποθανεῖν ὦ Μκύρα ἐνδοξε.

Ἀγίου Πέτρου

Εἰδέξω τῶν καμάτων τὰς ἀμοιβάς, ὀφθαλμός αὐτὸς οὐκ οἶδε, καὶ οὗς ἀληθῶς. Πέτρε σφέ, αὐτὸς ἐνῳτίσθη καὶ ἐπὶ νοῦν, ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβησαν. ὅσα προητοίμασε τοῖς αὐτῶν, ἐξ ὅλη, ἀγαπῶσι ψυχῆς ὡς παντεπόπτης, ὃν ἐκ καρδίας ἐπεπόθησαι.

Δόξα πατρὶ.

Πολλὰ τῶν ἀναρρῦσεων αἱ τιμαί, καὶ μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται, ὅστις ζωῆς, τῆς νῦν ἀνωτάτω κατατρυφᾷ, ἀλλ' ἴδε συνηγμένα σου τῇ σοφῇ τὰ τέκνα τῇ εὐκλεῖ ζητοῦντα τὸν Πατέρα, δακρύοις λελουμένα τῇ μεταβάσει ὁλολύζοντα.

Θεοτοκίον

Καὶ σκέπη, καὶ βοήθεια, καὶ ἐλπίς, τῶν πιστῶν σὺ ὑπάρχεις μητρόθεε, ἐπὶ φρικτῶς ἔφης οἷα Ἡσαΐας χρησιμοδοτεῖ, βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον, ὃν περ ἐκλιπαρεῖ τοῦ Παρασχεῖν εἰρήνης Ἐκκλησίᾳ, καί μοι δὲ σωτηρίαν, ὦ Παναγία κοσμοσωτήρα.

Ἦχ. α' Καταβασαί τοῦ Πάσχα ἐὰν συμπέσῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Μεσσοπεντηκονστῆς λέγωνται τῆς αὐτῆς ὁμοίως καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει καὶ καταλυμπάνονται αὐτὰς τὰς 2 Ἑμέρας τοῦ Πάσχα Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνώμεν λαοὶ, Πάσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας. Δεῦτε πόμα πίωμεν καὶ νόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τραπευρούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῇ, ἐκ τάφου ὑμβρῆσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀβραὰμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεκνύτω, φασσφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα. Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ ὅτε ἀνέστη Χριστός ὡς Παντοδύναμος.

Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέως, καὶ ἀντιμύρου τὸν ὕμνον προσοῖσωμεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν, ἀνατείλαντα. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς καὶ συνέτριψας μάχλους, αἰωνίους κατόχους πεπαιδευμένων Χριστῶν, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήττους Ἰωαννᾶς ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Παῖδες ἐκ χαμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος. Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προτικνύομεν τὸν Κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ Ἀγία ἡμέρα ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, Ἑορτῶν ἐορτῇ, καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Ἀγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ, ἀγνῇ Παρθένῃ χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε· ὁ σὺς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φω-

τίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε, χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνῇ, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου. Αἰτήσεις. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι, πᾶσαι αἱ δυνάμεις.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαρτύρων. Γυναῖκες ἀκοντίσθητε.

Τῶν φιλεόρτων σύλλογος, λαμπρῶς ἀνευφημήσωμεν, τοὺς ἀριστεὰς Κυρίου, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης Τιμόθεον τὸν εἰδοξον, καὶ Μαύραν τὴν αἰοδιμον, συμφώνως ἐορτάζοντας, ὑπὲρ ἡμῶν γὰρ ἀπάντως ἐκλιπαροῦσι τὸ θεῖον.

Ἀγ. Πέτρου

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Ἀργείων, Πέτρον ἀνευφημοῦμεν· τὸν σῖτον γὰρ διέμενας, καὶ σὸν λαὸν ἐκόρεσας, καὶ ἱαμάτων τὴν χάριν, πλουσίαν Πάτερ· ἐδέξω ποιμὴ πολλῶν γὰρ ἐγένον, Πέτρε Πατέρων ἀκρότης. Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους ἰσθῶμεν στίχ. 6. τῶν Μαρτύρων

Ἦχ. α' Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων

Τῶν φιλεόρτων χορείας δεῦτε ὑμνήσωμεν, τὴν θείαν ξυνωρίδα, ἀγνώστου ζυγος τοῦ κλέος τῶν Μαρτύρων, καὶ καλλονῇ, Ἐκκλησίας τὸ ἔρεισμα Μαύραν τὴν ἐνδοξον ἅμα τῷ Ἱερῷ Τιμοθέῳ μακαρίζοντας.

Τῇ παμφεῖ

πανηγύρει τῶν ἀθλητῶν τοῦ Χριστοῦ, εὐωχηθῶμεν πάντες οἱ φιλεόρτοι πίστει· αὐτῶν τὰς ἀριστείας ἔδοντας νῦν, Τιμοθέου καὶ Μαύρας τε· ἁσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα αὐτοὺς θαυμαστῶς.

Τὴν ἱερὰν ξυνωρίδα ἀνευφημήσωμεν, Τιμόθεον τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἐνδοξον Μαύραν τοὺς πλάνης καθαιρέτας, καὶ ἀθλητάς, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ γὰρ ἀπαύστως τὸ θεῖον ὑπὲρ ἡμῶν, ἱκετεύουσι σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἦχ. β' Ἀγίου Πέτρου

Ποίους εὐφημιῶν ἦχ. β'.

Ποίους πνευματικοὺς ἁσμασι καταστήσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τὸ τοῦ Θεοῦ πνεύματος ὄργανον, καὶ φωτεινέστατον ἀγαλμα, ἀρεστῆς ἀπάσης τε κανόνα, τὸν λόγον διαφανῆ καὶ διαπρύσιον, τὸν βίον εἰλικρινῆ καὶ διαβόητον, τὴν τῶν δογμάτων κρηπίδα τῶν θαυμάτων ἄβυσσον δι' ὧν Χριστὸς ὁ Θεός πιστοὺς κατεπλούτησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Δίς.

Ποίους σε λογικοὺς χεῖλσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρε ἀξίως, τὸν οὐρανοδόχον ἐρωτα, ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, ἄνδρα ἐπὶ γῆς Ἀγγελον ὄντα, τὸν ὄρον Ἱεροσύνης ἀκριβέστατον, τῶν θείων κατερθωμάτων τὴν τελείωσιν, τὸν ποταμὸν τῆς σοφίας τῶν θαυμάτων ἄβυσσον, δι' ἧς ἱαμάτων πηγὰς τοῖς πᾶσι χαρίζεται ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐὰν ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος Πέτρος εἰπὲ τὸ Δόξα τοῦ Ἀγίου ἦχ. β' καὶ λέγε ἐκ δευτέρου τὸ α'.

Θεῖα χάρις ἐπηρώρηστο, ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων σου, ἡ γῆ α-

πασα καταγλαίζεται σήμερον, εὐφραινομένη καὶ χαίρουσα· διὸ καὶ εἰς ὁσμὴν μύρων σου δραμούμεθα, καὶ τῶν θαυμάτων, νοσημάτων τὴν ἴασιν ἀρρῶόμενοι ἀρχιερεῦ ὅσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, τῶν Μαρτύρων ἡχ. πλ. 6'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες μελοδικῶς ἀνυμνήσωμεν σήμερον τοὺς γενναίους ὁπλίτας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Τιμόθεον τὸν ἀήττητον ἀριστεά, ἅμα τῇ ἀθληφόρῳ Μαύρᾳ μεγαλομάρτυρι· τοὺς τῆς πλάνης ὀλοθρευταί τε, καὶ καθαιρέτας, ἡμῶν προμάχους καὶ ἀνιλήπτορας· οὓς ἡ τριάς, καὶ ζῶντας, καὶ μετὰ πότμον μεγάλως ἐδόξασε τοῖς ἀποίροις θαύμασιν· εἰ καὶ πρεσβεύουσιν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη. καὶ τὰ τυπικὰ ὡδὴ γ' στ'. Εἰς τὴν εἴσοδον. Δεῦτε προσκυνήσωμεν· ἂν συμπέσῃ Κυριακῇ ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Κακῶς κάμουν νὰ λέγουν τὸ ἐν Ἐκκλησίαις τὰς 40 ἡμέρας, ὅπου εἶναι μόνον τὴν διακαινησίμον ἐβδομάδα, καὶ τὰς Κυριακάς καθὼς εἰς τὸ ἐξαίρετος Ἄξιον ἐστὶν καὶ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Κοντάκιον τῆς τυχούσης Ἑορτῆς

Ὁ Ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Προκ. ἡχ. α.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωμα. Ἀδελφοί τοιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίαν ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώποις καθέστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντες ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκομοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον· Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τῆς λεγομένου, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἁγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἐπέξεν ὁ Κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλληλουῖα.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Τῶν Μαρτύρων

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποθήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον· θέσθε οὖν ἕς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δόσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδεδέσθε δὲ

καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν καὶ ἔσσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου· καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Μεγαλινάρια τῶν Μαρτύρων καὶ τοῦ Ἱεράρχου

Χαίροις ὦ πανθαύμαστε ξυνωρίς, πανσέβαστον ζευγος γενναιοτάτοι ἀθληταί. Τιμόθεε μάρτυς σὺν τῇ σεπτῇ συνάθλῳ Μαύρᾳ τῇ στεροτάτῃ ἡμῶν τὸ καύχημα. Τὸν τοῦ Βυζαντίου κλεινὸν βλαστὸν, καὶ τῆς Ἀργολίδος ποιμενάρχην τε καὶ φρουρὸν, τῶν θείων δογμάτων, τὸν ἐνθερμον προστάτην, Πέτρον τὸν θεοφόρον, πάντες τιμήσωμεν. Τέλος καὶ τῷ Θεῷ Δόξα. Ἐὰν βούλῃ ὁ προεστὼς ἀντὶ Κοινωνικῶν ἅς εἴπῃ ὅσον δύναται ἐκ τῆς Βιογραφίας τῶν Ἁγίων. Εὐλόγησον Πάτερ Βίος.

Μεγάλῃ τῇ ἀληθείᾳ πρόνοιαν, καὶ ἀνεκδιήγητον τὴν κηδεμονίαν ἀγαπητῇ μου ἐδείξεν ὁ μεγαλόδωρος Κύριος εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ὅπου εὐρισκόμεθα ὑποκάτω ἀπὸ τὴν σελήνην, καὶ καθ' ἡμέραν δείχνει καθὼς ἡμποροῦμεν νὰ ἴδωμεν καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν σύνθεσιν τῶν οὐρανίων σωμάτων καὶ ἀπὸ τὴν ἀπείρητον οὐσίαν καὶ ἀπὸ τῆς ἀκαπαύστου κυκλικῆς κινήσεως, τὰ ὅποια ὅλα ὅσ᾽ ἔχον ὅπου μετέχουν τρόπον τινὰ τῆς αὐτοῦ αἰωνιότητος, μεταδίδωσιν εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν τὴν διανομήν διὰ νὰ μὴ ἔλθωσιν εἰς τελείαν φθοράν μετὰ τὴν πολυκαιρίαν· πλάττων μετὰ τὴν παντοδυναμίαν του ἀπὸ μίαν, καὶ τὴν αὐτὴν ὕλην διάφορα γένη, καὶ ἄπειρα εἶδη ἀτόμων· ἀντίτως λοιπὸν εἰς τὰς φθαρτάς, καὶ κατωτέρας οὐσίας τῶν γήινων ὄντων τόσῃ μεγάλῃ πρόνοιαν ἐδείξεν ὁ φιλόανθρωπος Θεός, πόσον ἀνωτέρα, καὶ ἀσύγκρητος εἶναι ἐκείνη ὅπου εἰς τὰς ὑπερτάτους καὶ πνευματικὰς οὐσίας ἐδείξε λέγων δὴ τὰς ψυχὰς μας· ἐπειδὴ μὴ ἡμπορῶν τὸ πέλαγος τῆς ἐλεημοσύνης νὰ ὑποφέρῃ τὸν ἀθάνατον θάνατον τῆς ψυχῆς μας ὅπου ἡ παράβασιν τοῦ Ἀδὰμ, ἐπροξένησεν, ἔγεινεν ἄνθρωπος ὁ Θεός, καὶ μετὰ τὸν εἰδικὸν τοῦ σταυρικῶν θάνατον, ἐχάρισεν εἰς ὑμᾶς τὴν οὐρανίον ζῶν, τὴν ὅποιαν δὲν τὴν περικλείει κανένας ὅρος· ἡγοῦν εἶναι ἡ αἰώνιος· τρυφᾶνος εἰς αὐτὴν κατὰ δύναμιν τὴν γλυκεῖαν καὶ φαιδρὰν λαμπρότητα, τῆς ὑπερουσίᾳς ἐκείνης οὐσίας, καὶ τρυφαῦς θεότητος τοῦ ἐνός καὶ μόνου Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἀρχὴ, καὶ τὸ τέλος καθεὶ ὁρου καὶ εἰς τὸν ὅποιον ὅλοι τρέχομεν, καὶ εἰς αὐτὸν ἀναπαυόμεθα, καὶ ἀπ' αὐτὸν συρόμεθα καθὼς ὁ μαγνήτης τὸν σίδηρον, καὶ τὸ κέντρον τὸν κύκλον· εἰς αὐτοῦ λοιπὸν τὴν ἀγαπὴν πρῶθεισά ἡ μακαρία αὕτη δυάς, τὸ ἅγιον ζευγος, ἡ θεία ξυνωρίς, τὸ εὐλογημένον λέγω ἐνδρόγιον, Τιμόθεος ὁ λαμπρὸς ἥρως καὶ γενναῖος ὁπλίτης τοῦ Εὐα-

γελίου τῆς εἰρήνης, καὶ Μαύρα ἡ ἀρρενόφρων καὶ πανσεβάσμιος, οἱ ὑποῖοι βλέποντες τότε τὴν εὐσέβειαν νὰ μαστιζήται ἀπὸ τοὺς εἰω-
λοατροῦντας, καὶ τὴν ἀπάτη νὰ ἐγκωμιάζεται, βουνά, ὄρη, νάπαι,
ὁδοί, ἀέρας νὰ μολύνωνται ἀπὸ τὰς μισαρὰς θυσίας τὸν ἥλιον νὰ κα-
πνίζεταί, τὴν γῆν νὰ μαινιῇται, τὸν οὐρανὸν νὰ ἀτιμάζετε, τὸν Παν-
τοκράτορα Θεόν, ὅπου δοξάζεται ἀπὸ ὅλην τὴν πνοὴν νὰ ὑβρίζετε
ἀπὸ τὸ στόμα τῶν ἀσεβῶν, ἀναψε μία μεγάλη πυρκαϊὰ ζήλου, καὶ
εὐλαθείας εἰς τὸ στήθος τῶν μαρτύρων· δὲν ὑποφέρουν νὰ βλέπουν νὰ
λατρεύηται ἡ κτίσις παρὰ τὸν κτίσαντα· δὲν βαστοῦν νὰ βλέπουν ὁ
φρικτὸν ἐκεῖνον ὄνομα τοῦ ὑψίστου νὰ σμικρύνηται καὶ νὰ καταβι-
βάζεται εἰς χρυσὸν, καὶ ἄργυρον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων δὲν ἡμπο-
ροῦν τέλους πάντων νὰ βλέπουν τοὺς λογικοὺς ἀνθρώπους, ἐν σκόει
διαπορευομένους, λέγω νὰ πράττουν, νὰ ἐνεργοῦν καὶ νὰ ἐργάζωνται,
ὡς ζῶα ἄλογα κυβερνόμενοι μὲ μόνην τὴν ἄλογον ὁρμὴν, καὶ μὲ ἐ-
κείνην τὴν σφαλερὰν ὁδὸν ὅπου τὸ πάθος, χωρὶς ὀρθὸν συλλογισμὸν,
καὶ ἀσφαλὲς συμπέρασμα εἰς τὸν ἐσκοτισμένον τὸν νοῦν ἐχρωμάτιζεν·
ὅθεν δυναμωθέντες, καὶ καθοπλισθέντες οἱ Ἅγιοι μὲ τὴν πανοπλίαν
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὥρμησαν μεγαλοψυχίαν εἰς τὸ μέσον τῆς εἰδυ-
λικῆς πλάνης, τὴν ὁποίαν ὑβρίζαν ἀφόβως, ἀφάνισαν τὴν δυνάμειν
τῆς, καὶ ἐνέκρωσαν κατὰ κράτος τὸν ἀρχηγὸν τῆς διάβολου, πνίγον-
τες μέσα εἰς τὰ ἀθλητικὰ τῶν αἵματα, κατ' αὐτόν, καὶ τὴν ἀπάτην,
ὅπου μὲ αὐτὴν, τὸν κόσμον σχεδὸν ὅλον ἀπατοῦσαν· ἀλλ' ὅμως διὰ
νὰ μάθητε ἀκροατάς μου κατὰ λεπτόν· τῶν μαρτύρων τὴν ἔνθεον πο-
λιτείαν, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐνδοξοῦ των ἀθλήσεως, κάμνω ἀρχὴν σὺν
Θεῷ καὶ προσέχετε παρακαλῶ μετ' εὐλαθείας, εὐσεβεῖς μου ἀκρο-
ατήριον.

Οὗτος ὁ ἐνδοξὸς μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Τιμόθεος, ἦτον ἀπὸ ἑνα χω-
ρίον τῆς Θεβαΐδος, Παναπέων ὀνομαζόμενον, ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς, καὶ
ἐναρέτους· εὐθὺς λοιπὸν ὅπου ἀπεγαλακτίσθη ὁ ἅγιος, ἐδόθη ἀπὸ τοὺς
γονεῖς του εἰς ἕνα ἐνάρετον, καὶ θεοσεβῆ διδάσκαλον, διὰ νὰ μάθῃ τὰ
ιερά γράμματα· ὅθεν ὡς ἀγγίνας ὅπου ἦτον, ἔμαθεν εἰς ὀλίγου καιροῦ
διάστημα ὅσα τοῦ ἦτον ἀρκετὰ διὰ νὰ καταλάβῃ καὶ τὸν ποιητὴν
του καὶ μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ τῆς ψυχῆς του τὴν εὐγένειαν, καὶ
ἀθανασίαν, καὶ τοῦ προσκαίρου τούτου κόσμου τὴν φθορὰν καὶ μα-
ταιότητά· ἔλαβε λοιπὸν κατὰ τοὺς ἱεροὺς νόμους τῆς Ἁγίας μας
Ἐκκλησίας, διὰ σύζυγόν του, τὴν αἰοδιμον καὶ ἀξίεραστον Μαύραν·
γυναῖκα μὲν κατὰ φύσιν, ἀρρενοπὸν δὲ φρόνημα ἔχουσαν· μὲ τὴν ὁ-
ποῖαν πολιτευόμενος ὁ ἅγιος ἁγίαν καὶ μακαρίαν ζωὴν, ἐθαυμάζετο
ἀπὸ ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς. καὶ ἀκαταπαύστως ἐγκωμιάζετο· βλέπων
ὅμως ὁ Ἀρχιερεὺς τῆς Θεβαΐδος τὴν θαυμαστὴν πολιτείαν τοῦ Ἁγίου
καὶ ἀκούων κοινῇ ψήφῳ τὸν ζῆλον τῆς εὐσεθείας του, τὸν ἐτίμησε μὲ

τὸ ἀξίωμα τῶν κληρικῶν, καὶ τὸν ἔκαμεν ἱερέα καὶ διδάσκαλον νὰ
διδάσκῃ τὸν λαὸν τοῦ Χριστοῦ τὴν εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν, καὶ νὰ
στηρίξῃ εἰς τὴν ἀλήθειαν τοὺς χριστιανούς· νὰ μὴ δειλιάζουν εἰς τοὺς
διωγμούς καὶ βάσανα, ὅπου οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀληθείας εἰς τοὺς εὐσεβεῖς
τότε ἔκαμνον· ὅθεν μιμούμενος ὁ ἅγιος τὸν διδάσκαλον Χριστὸν, ἐδί-
δασκεν ἀκαταπαύστως τοὺς εὐσεβεῖς, ἐνουθέτει μὲ ἔργον καὶ λόγον
τοὺς πάντας· ἐστήριζεν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν τοὺς κλονουμένους·
συνεβούλευε καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας νὰ ἀφήσουν τὴν πλάνην τῶν
εἰδώλων, καὶ νὰ πιστεύουσιν εἰς ἕνα καὶ μόνον ἀληθινὸν Θεόν, ἐν τρισὶ
προσώποις γνωριζόμενον, ὁ ὁποῖος διὰ μόνην του εὐσπλαγγνίαν ἐ-
στειλε τὸν μενογενὴ τοῦ υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὸν
κόσμον, διὰ νὰ ἐξελείψῃ τὴν πλάνην τοῦ δαίμονος ὅπου ἐγελοῦσε
τοὺς ἀνθρώπους, καὶ νὰ δείξῃ εἰς ἡμᾶς ὁδὸν σωτηρίας· ταῦτα οἱ μὲν
Χριστιανοὶ ἀκούοντες, ἠύφραίνοντο, καὶ ἐστερεοῦντο εἰς τὴν εὐσέβειαν,
καὶ ἐρχόμενοι εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο εἰς τὸ ὄνομα
τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου Τριάδος, δὲν ἐπέερχαν λοιπὸν παρὰ μόνον
20 ἡμέρας, ἀφοῦ ἐνώθη μὲ τὴν μακαρίαν Μαύραν, ὁ ἅγιος, ὅπου
ἐδιαβάλλη ἀπὸ τινὰς εἰς τὸν ἡγεμόνα τῆς Θεβαΐδος Ἀρειανόν, ὡς
κληρικὸς, καὶ διδάσκαλος τῶν Χριστιανῶν· ὁ ὁποῖος ὦν σκευὸς τοῦ
διαβόλου, καὶ πικρὸς ἐχθρὸς τῶν εὐσεβῶν, ἀναψεν ὅλος ἀπὸ ἄλογον
καὶ θηριώδη θυμὸν, καὶ εὐθὺς ἔστειλε τοὺς ὑπηρετάς τῆς πλάνης, καὶ
συνέλαβον τοὺς Ἅγίους, καὶ τοὺς ἔφερον ἐμπροσθεν τοῦ τυράννου, καὶ
χωρὶς καμμίαν ἄλλην ἐρώτησιν βλέπων αὐστηρῶς πρὸς τὸν Ἅγιον τὸν
ἐπρόσταξεν εὐθὺς νὰ ὑπάγῃ νὰ τοῦ φέρῃ τὰ ἱερὰ βιβλία ὅπου ἐδίδασκε
τοὺς χριστιανούς, μὲ σκοπὸν ὁ υἱὸς τοῦ διαβόλου νὰ τὰ κατακαύσῃ, διὰ
νὰ μὴ ἡμπορῇ νὰ στηρίξῃ τοὺς χριστιανούς· εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.
Ἀλλ' ὅμως ὁ Μέγας στρατιώτης τοῦ ἐπουρανίου βασιλεῖος Τιμόθεος,
χωρὶς νὰ δειλιάσῃ μήτε τοὺς φοβερισμούς τοῦ τυράννου, μήτε τὴν σο-
βαρότητά του, ἀλλὰ μήτε αὐτὸν τὸν ἴδιον θάνατον, ἀπεκρίθη μὲ θάρ-
ρος καὶ εἶπεν, ὦ ἡγεμῶν· καὶ ποῖος φρόνιμος πατὴρ ἔδωκε θεληματι-
κῶς τὰ τέκνα του εἰς τὸν θάνατον· αἰσῶς λοιπὸν καὶ ὁ φιλόπαις πα-
τὴρ νικημένος ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς φύσεως δὲν προδίδει εἰς θάνατον τὰ
σαρκικά του τέκνα, ἐγὼ ἔχω νὰ παραδώσω τὰ πνευματικά μου τέ-
κνα λέγω τὰ ἱερὰ μου βιβλία εἰς τὰς μικρὰς σου χεῖρας· μὴ γένοιτο
τοῦτο ποτέ· ἐτοιμὸς νὰ ἦμαι νὰ ἀποθάνω παρὰ νὰ ἀκούσω τὰς ἀ-
θέους προσταγὰς· ταῦτα λοιπὸν ὡς ἤκουσεν ὁ παρὰ νόμος τυράννος, ἐγέ-
μισεν ὅλος ἀπὸ θυμὸν, καὶ προστάζει νὰ καύσουν καλὰ εἰς τὴν κάμι-
νον σουβλίαν σιδηρὰ ἕως νὰ κοκκινήσουν, καὶ ἐπὶ ἀναμμένα νὰ τὰ βέ-
λουν εἰς τὰ ὠτία τοῦ μάρτυρος· εὐθὺς λοιπὸν ὁ λόγος του ἔργον ἐγέ-
νετο, καὶ ἐμβάλλοντες ταῦτα εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ ἥρωος· οἱ στρατιῶται,
ἐπεὶ ὅτι χαμαὶ αἱ κόραι· φεῦ τῶν ὀφθαλμῶν του· ταύσῃ τὴν πικρὰν

τιμωρίαν ὑπομένων ὁ ἅγιος γενναίως διὰ τὸν Χριστὸν, ἔλεγε μὲ τὸν μακάριον Παῦλον· τίς ἡμᾶς χωρίσει τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψεις; ἢ στενοχωρία; ἢ λιμός; ἢ διωγμός; ἢ κίνδυνος; ἢ μάχαιρα, ἢ γυναικὶς τῶν ἐχθρῶν; ἢ πικρὰ νομίζεις πῶς μὲ τοιαῦτα παιδεύσεις θέλεις δυνήθῃ νὰ μὲ χωρίσεις ἀπὸ τὸν Χριστὸν μου; πλανᾶσαι. Ἐπειδὴ δὲν μὲ χωρίζει ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ δεδοξασμένου μου σωτῆρος μῆτε θλίψεις, μῆτε στενοχωρία, μῆτε πείνα, μῆτε ἐξορία, μῆτε βασάναι καὶ φυλακαὶ ἀλλὰ μῆτε αὐτὸς ὁ θάνατος ὡσὰν ὅπου δὲν εἶναι ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι· τοῦτου γενομένου ἀναψὲ πάλιν ἀπὸ θυμὸν ὁ τύραννος, καὶ ἐπρόσταξε νὰ βάλουν τὸν μάρτυρα, ἐπάνω εἰς ἕνα τροχόν, ὅπου εἶχον ἐτοιμον διὰ νὰ κατακοποῦν τὰ μέλη του, ἢ νὰ καταπεισθῇ εἰς τοῦ Ἀρειανοῦ τὰ προστάγματα, ἢ νὰ λάβῃ τὸν προεπιγενομένον θάνατον, ἔδωκεν λοιπὸν οἱ ὑπηρετῶν τῆς πλάνης τὸν Ἅγιον ἐπάνω εἰς τὸν τροχόν, καὶ γυρίζοντας μὲ ὀρμὴν τὴν τροχόν, τὰ καρφία ὅπου εἶχον ἐμπηγμένα εἰς αὐτόν, ἐξέσχιζον ἀνηλεῶς τὰς σάρκας τοῦ ἀθλοφόρου· καὶ τοῦτου γενομένου, ὑπέφερε γενναίως ὁ ἅγιος, καὶ ἔψαλλε λέγων· Κύριος ἐμοὶ βοηθός καὶ οὐ φοβηθήσομαι· καὶ πάλιν οὐ φοβηθήσομαι κακὰ ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· βλέπων ὅμως ὁ παράνομος ἡγεμὼν τὴν ὑπομένην τοῦ Ἁγίου, καὶ πῶς εἰς μίαν στιγμήν ἐφανίσθεις ὁ Χριστὸς τὸν ἰάτρευσεν ἀπὸ τὰς πληγὰς του, μὴ ἀφίνων μικρὸν σημεῖον τῶν προτέρων του πληγῶν, καὶ μὴ ἔχων τί ποιῆσαι, ἐπρόσταξε νὰ βάλουν ἕνα σαλιθάρι εἰς τὸ στόμα τοῦ μάρτυρος, καὶ νὰ δέσουν καὶ μίαν μεγάλην πέτραν εἰς τὸν λαιμὸν του καὶ ἔτι νὰ τὸν τριγυρίζουν εἰς ὅλην τὴν χώραν, καὶ ἔπειτα νὰ τὸν κρεμάσουν ἐπάνω εἰς ἕνα δένδρον, καὶ τοῦτου γενομένου ὑπομένων ὁ ἅγιος, τῷ τυράννῳ μὲ θάρρος ἔλεγεν· ὦ τύραννε μὴ νομίζεις πῶς μὲ τοιαῦτα βασάναι θέλεις δυνήθῃ νὰ μὲ σαλεύσης ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἐγὼ ὡς τρυφῶς νομίζω τὰ βασάναι σου· καὶ μὲ χαρὰν δέχομαι τὰς τιμωρίας σου ἐπειδὴ αὐτὰ μοῦ προξενοῦν αἰώνιον τὴν εὐφροσύνην, καὶ ἀθάνατον τὴν χαρὰν· ἔμποτε καὶ ἐσὺ ὦ τετυφλωμένος τύραννε νὰ ἀνοίγῃς τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς σου, καὶ νὰ ἑβλεπῇς τὴν ἀληθειαν· νὰ παραιτήσῃς τὸν διάβολον, καὶ νὰ πιστεύῃς εἰς τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν· ταῦτα ἀκούων ὁ τύραννος ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ μάρτυρος, ἐξεπλάγη εἰς τὴν παρρησίαν του, καὶ τότε τὸν μὲν Ἅγιον τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, ἕως δευτέραν ἐξέτασιν, τὴν δὲ Ἁγίαν Μαύραν ἐδοκίμαζε μὲ κολακείας καὶ καλοπιάσματα, νὰ τὴν ἀπατήσῃ νὰ λατρεύσῃ τὰ εἰδωλά· λοιπὸν τὴν ἔκραζεν ἐμπροσθέν του καὶ τῆς λέγει· ὦ Μαύρα στοχάσου καλὰ νὰ πονέσῃς τὴν νεότητά σου καὶ τὴν γλυκυτάτην σου ζωὴν, καὶ νὰ καλλωπισθῇς αὐριον διὰ νὰ προσφέρῃς τὴν θυσίαν σου εἰς τοὺς θεοὺς καὶ ἀνίσως καὶ μὲ ἀκούσης μεγάλαις τιμῶν καὶ εὐεργεσίαις θέλεις λάβῃ ἀπὸ ἐμὲ, εἰδὲ καὶ

μὲ παρακούσης, βασάναι καὶ τιμωρίας θέλω σοῦ δῶσθαι, καθὼς καὶ τοῦ ἀνδρός σου. Ταῦτα ἀκούσασα ἡ ἁγία ἀπὸ τοῦ μιᾶρον στόματος τοῦ τυράννου ἀπεκρίθη, ἀσεβέστωτε καὶ πάσης ἀνομίας πεπληρωμένοι, οὔτε τὰς εὐεργεσίας σου θέλω, οὔτε τὰ εἰδωλά σου προσκυνῶ, οὔτε τὰς τιμωρίας σου φοβοῦμαι, ἐπειδὴ ἐγὼ τὸν Χριστὸν μου λατρεύω, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα· αὐτὸν σέβω, αὐτὸν προσκυνῶ, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην του εἶμαι ἑτοιμὴ νὰ ἀποθάνω διὰ νὰ ζῶ μὲ αὐτὸν αἰώνια εἰς τὸν οὐρανόν· τὰ δὲ εἰδωλά ὅπου ἐσὺ προσκυνᾷς ὡς θεοὺς τὰ περιγελῶ· ἐπειδὴ εἶναι ξύλα κωφά, καὶ ἀνάισθητα ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐσὲ ἀκόμη, ὅπου εἶσαι εἰς τοιαύτην πλάνην· ταῦτα ὡς ἤκουσεν ἀπροσδοκῆτως ἀπὸ τὴν ἁγίαν ὁ παράνομος ἡγεμὼν, ἔγινεν ὡς θηρίον ἀπὸ τὸν θυμὸν, καὶ ἐπρόσταξε τοὺς στρατιώτας νὰ κόβουν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τῆς μάρτυρος· μετὰ ταῦτα ἐπρόσταξε καὶ ἔκοψαν τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν τῆς· ταῦτα πάσχουσα ἡ ἁγία εἶδετο πρὸς τὸν Θεὸν λέγουσα, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθὼν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σταυρωθεὶς ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, διὰ τὴν λύτρωσιν τοῦ κόσμου, αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα παντοδύναμις ἐπιβλεψὼν ἐπ' ἐμὲ τὴν δούλην σου, καὶ ἐνδυναμώσόν με νὰ ὑπομένω ἕως τέλους τὰ μαρτύρια διὰ τὴν ἀγάπην σου, διὰ νὰ γείνω κοινωνὸς τῶν παθημάτων σου καὶ συμμετέχους τῆς Βασιλείας σου. Ἀμήν.

Ταῦτα λέγουσα ἡ ἁγία δὲν ἔλειψεν ὁ ἑτοιμὸς βοηθὸς τῶν εἰς αὐτὸν ἐλπίζοντων θεὸς νὰ ἐνδυναμώσῃ τὴν ἁγίαν διὰ νὰ καταπύχνη τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους Διάβολον.

Βλέπων λοιπὸν τὴν ἀνδρείαν τῆς μάρτυρος ὁ τύραννος ἐπρόσταξε νὰ γεμίσῃ ἕνα μέγαν λέβητα νερόν, καὶ νὰ τὰ βράσῃ καλὰ, ἔπειτα νὰ βάλουν εἰς αὐτὸ μεσὰ τὴν Ἁγίαν γυμνὴν νὰ καταφλεχθῇ· ὁ δὲ Θεὸς ἐδόξασε ποτὲ παραδόξως τὴν κάμινον εἰς τὴν Βαβυλῶνα, καὶ δὲ κατέκαυσε τοὺς τρεῖς παῖδας, αὐτὸς μετέβλε καὶ τοῦ νεροῦ τὴν θερμότητα εἰς τὴν φυσικὴν του ψυχρότητα, καὶ μένουσα ἡ ἁγία ἀφλεκτος, ἔψαλλε λέγουσα· διηλθον διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν· τοῦτο ἰδὼν ὁ ἡγεμὼν ἐνόμισεν ὁ ἀνόητος πῶς διὰ νὰ κάμουν χάριν τῆς μάρτυρος οἱ ὑπηρετῶν, δὲν ἔκαυσαν τὸ ὕδωρ, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐφλέχθη ἡ μάρτυς· ὅθεν πλησιάζει καὶ λέγει τῆς ἁγίας· ῥάντισόν με ὦ Μαύρα νὰ ἰδῶ ἄρα καί τι τὸ νερόν; ἡ δὲ ἁγία ἐγέμισε τὰ χεῖρά της ἀπὸ ἐκείνο τὸ νερόν καὶ τὸ ἔχουσε ἐπάνω εἰς τὸ χεῖρ του, καὶ εὐθὺς δοκιμάζων πόνον, ἐγδάρθη ὅλον του τὸ χεῖρ· τότε λοιπὸν ἀπελπισθεὶς ὁ ὑπηρετῆς τῶν δαιμόνων Ἀρειανός, ἐπρόσταξεν εὐθὺς χωρὶς ἀργοπορίαν νὰ κάμουν 2 σταυροὺς, καὶ νὰ σταυρώσῃν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἁγίους· ὡς ἤκουσαν λοιπὸν οἱ ἅγιοι τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου τῶν εὐχαρίστουσαν ἀγαλλόμενοι τὸν Θεὸν ὅπου τοὺς ἡ-

ξίωσε νὰ λάβουν σταυρικὸν θάνατον διὰ τὴν ἀγάπην του, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ θεάνθρωπος ἔχυσε τὸ πανάχραντον αἷμα του εἰς τὸν σταυρὸν, διὰ τὴν ἐδικὴν μας ἀγάπην καὶ σωτηρίαν. Μὲν. Τότε λοιπὸν ἔλαβον οἱ δῆμιοι τοὺς Ἀγίους καὶ τοὺς ἔφερον εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, καὶ ἐναγκαλιζόμενος ἕκαστος τὸν σταυρὸν του, τὸν ἐφίλησε, καὶ τὸν ἐγκωμίασεν ὡς σωτήριον ξύλον, καὶ ἔπειτα ἔπεσον εἰς αὐτὸν ὡσάν εἰς ρόδα, καὶ σταυρώσαντες αὐτοὺς οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, ἔμειναν σταυρούμενοι 9 ἡμέρας· διδάσκων δ' ὁ Ἅγιος Τιμόθεος εἰς τὸν σταυρὸν τὴν Ἀγίαν, καὶ λέγων· μὴ δειλιάσωμεν τὰς προσωρινὰς παιδεύσεις ὡς Μαῦρα, ἐπειδὴ αὐταὶ μᾶς προξενοῦσιν αἰώνιον δόξαν ἐν οὐρανοῖς· μικρὸς εἶναι ὁ πόνος, ἀλλὰ μεγάλη ἡ ἀνταπόδοσις· πικρὰ φαίνονται τὰ βάσανα ἀλλὰ γλυκύς εἶναι ὁ Παράδεισος· μίαν στιγμὴν ὑπομένομεν, καὶ κερδίζομεν τὸν ἅπαντα αἰῶνα. Ὁ Δεσπότης μας Ἰησοῦς ὢν ἀναμάρτητος ἐκαταδέχθη νὰ σταυρωθῇ εἰς τοῦτο τὸ ξύλον δι' ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς τί θαυμαστόν εἶναι νὰ γίνωμεν μιμηταὶ τοῦ πάθους του, διὰ νὰ ἀξιοθῶμεν νὰ συνδοξασθῶμεν μετ' αὐτὸν εἰς τὴν δόξαν του; Ταῦτας τὰς νοουθεσίας λέγοντος τοῦ μάρτυρος εἰς τὴν Ἀγίαν, ἔστηκον καὶ οἱ 2 στερεοὶ καὶ χαρούμενοι, ἔχοντες τὸν νοῦν εἰς τὸν οὐρανόν, ὅμως δὲν ἔωσαν εἰς τὸν πονηρὸν διάβολον ὅσα ἔκαμε τῆς Ἀγίας ὁ μισάνθρωπος διὰ τοῦ ἀσεβοῦς τυράννου λαμβάνων αὐτὸν ὄργανον τῆς κακίας του, εἰμὴ πρὸς τοῦτοις φαίνεται ὀφθαλμοφανῶς εἰς τὴν Ἀγίαν κρεμασμένην εἰς τὸν σταυρὸν, καὶ τῆς ἐδίδεν ἕνα ποτήρι γεμάτο μέλι καὶ γάλα κατὰ φαντασίαν, καὶ τὴν ἐπαρακινούτε νὰ πὶν διὰ νὰ μὴν φλογίζεται ἀπὸ τὴν δίψαν· ἡ δὲ Ἀγία ἐστοχάσθη τὰς πονηρίας του τέχνας, καὶ κάμνουσα τὴν προσευχὴν τῆς, ἔγεινεν ἄφαντος ἀπὸ ἐμπροσθέν τῆς· ἀλλ' ὅμως ἐλπίζων πάλιν ὁ ἀρχέκακος, μετ' αὐτὸν ἴδιον σχεδὸν τρόπον ἴσως καὶ τὴν ἀπατήσῃ· τί ἔκαμεν ὁ παγκράτιστος, ἐφάνη τῆς Ἀγίας πῶς τὴν ἐπῆγεν ὡς ἐν ἐκτάσει εἰς ἕνα ποτάμι, τὸ ὁποῖον κατὰ φαντασίαν τὸ ἔκαμεν ὁ διάβολος ὡσάν νὰ ἦτον μέλι καὶ γάλα, καὶ μετ' αὐτὸ ἔπασχε νὰ γελάσῃ τὴν Ἀγίαν, νὰ ἐπιθυμήσῃ τὴν γεῦσιν των, ἀλλ' αὐτὴ ἡ γενναία μάρτυς τοῦ εἶπε μετ' ἑαυτῆς· σὺ φαν· κατηραμένη Διάβολε, μετ' ὅσαις τέχναις καὶ ἐπιβουλαῖς ἐδοκίμασες νὰ μετ' ἀπατήσῃς, ἐγὼ μετ' τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ μου εἰς ὅλα σὲ ἐνίκησα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐπιθυμῶ τὰ μισὰρὰ πιστὰ, ἐπειδὴ ἐγὼ πίνω ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ οὐράνιον ποτήριον ὅπου μοῦ ἰδῶρησεν ὁ Κύριός μου Ἰησοῦς. Ταῦτα τῆς Ἀγίας λεγούσης ἔφυγεν ἐντροπισσόμενος ὁ Διάβολος, μὴ ἠμπορῶν νὰ βλέπῃ νικημένον τὸν ἑαυτὸν του ἀπὸ ἀπαλὸν καὶ τρυφερὸν γυναικίον· τότε λοιπὸν ἔστειλεν ἕνα Ἀγγελοῦ ἀπὸ τοὺς οὐρανούς· ὁ Χριστὸς, καὶ ἔσπεκε πλησίον εἰς τὴν Ἀγίαν, καὶ τὴν ἐθάρρυνε, καὶ λαμβάνων αὐτὴν ἀπὸ τὸ χέρι τὴν ἀνέβασεν ὡς ἐν ἐκτάσει εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τῆς ἔδειξεν ἕνα θρόνον ὑψηλὸν ἐστολισμένον καὶ μίαν

λευκὴν στολὴν καὶ ὠραίαν, καὶ ἕνα στεφάνι καὶ τῆς εἶπεν ὅλα ταῦτα σοῦ τὰ ἡτοίμασεν ὁ Κύριος διὰ τὰ βάσανα ὅπου δι' ἀγάπην τοῦ ὑπομένεις· ἔπειτα τὴν ἀνέβασεν εἰς ἕνα ὑψηλότερον τόπον, καὶ τῆς ἔδειξεν ἕνα ἄλλον θρόνον, καὶ μίαν στολὴν λευκὴν καὶ ἕνα στεφάνι, καὶ τῆς εἶπεν· αὐτὰ εἶναι τοῦ ἀνδρός σου Τιμοθέου, καὶ ἡ διαφορά ὅπου ὁ ἐδικὸς του τόπος εἶναι ὑψηλότερος, δηλοῖ πῶς αὐτὸς ἵσταθι ἡ αἰτία τῆς σωτηρίας σου· ἦλθεν λοιπὸν ἡ Ἀγία εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς, καὶ λαβούσα πληροφορίαν τῆς δόξης ὅπου τοὺς ἡτοίμασεν ὁ Κύριος, χαίροντες καὶ ἀγαλλόμενοι παρέδωκαν τὰς μακαρίας των ψυχὰς εἰς χεῖρας Κυρίου, τῇ 3 τοῦ μηνὸς Μαΐου, τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖσε εὐσεβῶν, δίδοντες τῶν στρατιωτῶν ποσότητα χρημάτων, ἐκατέβασαν τὰ ἁγία των λείψανα, καὶ τὰ ἔθαψαν ἐντίμως, καὶ εὐλαβῶς ἐν τινὶ τόπῳ δοξάζοντες τὸν Θεὸν ὁποῦ δυναμῶνει τοὺς δούλους του, νὰ πατοῦν ἐπάνω ὅσων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ ἀνδρεία τῶν ὁπλιτῶν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὡς ἔργα θαυμαστά καὶ ἐξαισία, τὰ ὁποῖα βλέποντας, ὄχι μόνον οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ οὐράνιοι Ἀγγελοι ἐξεπλάγησαν· πῶς ἡ πηλὴν καὶ φθαρτὴ οὐσία ὡς ἄλλος ἐνεκαρτέρησεν εἰς τὰ βάσανα, καὶ ὡς ἀδάμας ἔμεινεν ἀμάλακτος εἰς τὸν ἀκμόνα τῶν παθημάτων, διὰ τοῦτο καὶ ὁ στεφοδότος Χριστὸς εἰς μὲν τὸν οὐρανόν, τοὺς ἐστεφάνωσεν ἐνδόξως μετ' αὐτὸν ἀμαράντινον ἐκείνον τῆς δόξης στέφανον· εἰς δὲ τὴν γῆν, ὅπου εἶναι ναὸς τῶν Μαρτύρων, ἐκεῖ κατοικοῦσα ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνεργεῖ ἄπειρα θαύματα· ἰσχυροῦται ἀσθενημένους· ὁματώνει τυφλοὺς, θεραπεύει παραλύτους διώχνει ἀπὸ τοὺς κακῶς πάσχοντας τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, εἰς δόξαν τῶν ἀθλοφόρων καὶ καύχημα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα προσφέρω μερικὰ εἰς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν αὐτῶν θεραπόντων ἐνδόξων ἀθλητῶν. Εἰς τὴν νῆσον Ζάκυνθον εἰς χωρίον Μαχαιράδων οἰκοδομήθη ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς ἕνας περικαλῆς ναὸς τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεργοῦνται καθ' ἐκάστην ἄπειρα θαύματα· μία γυνὴ πάσχουσα ἀπὸ τοῦ πονηροῦ δαίμονος τὴν ἐπῆγαν οἱ συγγενεῖς τῆς εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων, καὶ ἐπειδὴ ἐδοκίμαζεν ὁ δαίμων νὰ πνίξῃ αὐτὴν τὴν τρισαθλίαν εἰς τὰ ὕδατα, τὴν εἶχον δεμένην ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τῶν μαρτύρων· ὅθεν αὐτὴ μία τῶν ἡμερῶν λύσασα τὰ δεσμὰ ἔπεσεν ὑπὸ τῶν δαιμόνων εἰς ἕνα πηγάδι ὅπου εἶναι πλησίον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐκεῖ ἔκαμε 3 ὥρας ἕως ὅπου ἐρευνῶντες οἱ συγγενεῖς τῆς, τὴν εὗρον, ὡς τοῦ θαύματος, ἐπάνω εἰς τὰ νερά· τὴν ἠρώτων πῶς καὶ δὲν ἐβράχῃ; καὶ αὐτὴ ὡμολόγησε περρησία· πῶς ἡ Ἁγία Μαῦρα τὴν ἐκράτει ἀπὸ τὰ μαλλιά, καὶ δὲν τὴν ἄφινεν νὰ βυθισθῇ· ἐξήγαγον λοιπὸν αὐτὴν, ὑγιὲς καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸν οἶκον τῶν Ἁγίων δοξάζουσα τὸν Θεὸν καὶ τὴν θαυματουργίαν τῶν μαρτύρων.

Τὸ αὐτὸ θαῦμα ἔγινε καὶ εἰς ἓνα νέον δαιμονιζόμενον· εὐθύς ὅπου μόνον εἶδε τὴν εἰκόνα τῆς Ἀγίας, ἔφυγεν ἀμέσως τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐγένετο ὑγιής, δοξάζων τὸν Θεὸν καὶ τοὺς μάρτυρας τελῶν κατ' ἔτος πανήγυριν εἰς τιμὴν τῶν Ἀγίων. Εἰς τὸ 1801 τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῶν Ἀγίων ἐν ὧρα ὀρθροῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς δοξολογίας, εὐρισκόμενοι ὅλοι οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι τὰς ἱερατικὰς τῶν στολᾶς, καὶ πλῆθος πολὺ τῶν Χριστιανῶν, ἀπὸ τὴν χώραν καὶ τὰ περίξ χωρία διὰ τὰ ἑωρτάσασιν τὴν πανήγυριν τῶν Ἀγίων καὶ νὰ ἐξέλθουν κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς τὴν λιτανείαν ὅπου κατ' ἔτος ἐγένετο· λοιπὸν ἔχοντες οἱ ἐπιτηρηταὶ τοῦ ναοῦ μέσα εἰς τὸ κιβώτιον ἀρκετὸν μπαρουτι διὰ τὴν ἐορτήν, δὲν ἤξεύρω πῶς ἀναψεν αὕτη ἡ καυστικὴ κόνις, ὃ τεροτῶδες θαῦμα· ἀμέσως ἠκούσθη μία μεγάλη καὶ ἀσυνείθιστος βροντὴ, καὶ σεισμὸς φοβερὸς ὅπου ὅλοι οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἔπεσαν χαμὰ ὡς νεκροὶ προσκείμενοι τὸν θάνατον τοὺς σχεδὸν ἀπὸ τὸν φόβον καὶ τρόμον οἱ ἄνθρωποι ἐνόμιζον πῶς κατηδαφίσθη ἡ Ἐκκλησία ἢ τὸ φρούριον ἔπεσε καὶ τοὺς ἐπλάκωσε· σχιζεται λοιπὸν τὸ κιβώτιον καὶ πετώντας κεραυνοὶ ἐξῆλθεν ἔξω ἡ φλόγα μαζὺ μὲ τὰ ἀναμμένα κομμάτια διωκόμενα ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Μαύραν χωρὶς νὰ βλαφθῇ οὔτε ὁ ναὸς τῆς μηδὲ οἱ εὐρεθέντες ἐν τῷ ναῷ, τοῦτο τὸ θαῦμα βλέποντες οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς ὅπου ἐσώθησαν μὲ τὴν προστασίαν τῶν Ἀγίων, ἐκράξαν ὅλοι ὁμοθυμαδὸν, Μέγας εἰ Κύριε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου δόξα σοι κάμω διακοπὴν χάριν συντομίας τὰ θαύματα τῶν Μαρτύρων, τὰ ὅποια καθ' ἐκάστην ἐνεργεῖ ὁ Θεὸς εἰς δόξαν τῶν ἁγίων του.

Τοῦτο εἶναι τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων Εὐλογημένοι Χριστιανοὶ· τοιοῦτοτρόπως ἐπολιτεύθησαν· οὕτως εὐηρέστησαν τὸν Θεὸν, ἐνίκησαν καὶ τὸν διάβολον, καὶ ἔστησαν κατὰ τῆς πλάνης τῆς ἐαυτῶν νίκης τὰ λαμπρὰ τρόπαια.

Ἡμεῖς δὲ ἀδελφοί μου ὅπου ἐορτάζωμεν τὴν μνήμην αὐτῶν, μὴ πανηγυρίζωμεν μὲ χοροὺς καὶ τραγοῦδια, ἐπειδὴ αὕτη εἶναι τοῦ διαβόλου πανήγυρις· ὅχι μὲ πολυφαγίας, καὶ μέθαις, καὶ ἀσελγείαις, διότι αὐτὰ τὰ ἔκαμαν οἱ εἰδωλολάτραι εἰς τὰς μικρὰς τῶν θυσιῶν, ὡς τυφλοὶ καὶ ἀνάισθητοι, ὅπου δὲν περιμένουν κρίσιν καὶ ἀνταπόδοσιν. Ἡμεῖς δὲ ὅπου ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ὁμοουσίου Τριάδος καὶ ἐφωτίσθημεν μὲ τὸ εὐαγγελικὸν φῶς τῆς ἁγίας ἡμῶν πίστεως, ὅς κάμωμεν ἄξια ἔργα τῆς πίστεώς μας, λέγω δὴ· θέλετε Χριστιανοὶ νὰ ἐορτάσετε ταύτην τὴν ἁγίαν ἐορτήν, ἀξίως· Ὑπάγετε μετ' εὐλαθείας καὶ πίστεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, στολισμένοι ὅχι μὲ λαμπρὰ καὶ πολυτελῆ φορέματα, ἀλλὰ μὲ συνείδησιν καθαράν καὶ ἁγίαν, ἀφίωνται τὸν φθόνον καὶ τὴν ἔχθραν καὶ πᾶσαν ἄλλην κακίαν κατὰ τοῦ πλησίον σας, καὶ ἀφ' αὐτῆς εὐχῆς ἀπὸ τὸν Νκὸν ἀδελφε, θεώρισε δεξιὰ σου καὶ ἀριστερά, καθὼς ἔκαμιν ὁ Ἀβραάμ. καὶ ἂν

ἰδῆς γυμνὸν νὰ τὸν ἐνδύσῃς, ἢ πεινῶντα νὰ τοὺς δώσῃς νὰ φάγῃ, καὶ νὰ τὸν δεχθῇς εἰς τὴν οἰκίαν σου νὰ τὸν φιλοξενήσῃς καὶ τότε δοξάζῃς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἐορτάζοντας Μάρτυρας πανηγυρίζεις. Μὴ νομίζωμεν ὅτι μόνον μὲ τὴν πίστιν δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ σωθῇ· ὅχι. Πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ τὰ ἔργα, διότι πίστις ἄνευ ἔργων λέγει ὁ θεὸς Ἰακώβος εἶναι νεκρά, καθὼς τὸ σῶμα εἶναι ἀδύνατον ἄνευ ψυχῆς νὰ ζῇ, ἔτσι καὶ ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ εἶναι ἀδύνατον, νὰ σωθῶμεν χωρὶς Χριστιανικὰ ἔργα. Ἔως πότε ἀδελφοί μου θὰ εἴμεθα προσηλωμένοι εἰς τὴν γῆν ὡς ἄλογα ζῶα, χωρὶς νὰ ὑψώμετε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν οὐρανὸν τὴν πατρίδα μας, δὲν ἀκούετε τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ὅπου μᾶς διδάσκει λέγων. Τὸ πολίτευμα ἡμῶν ἐν Οὐρανοῖς ὑπάρχει· ὃ ἄνθρωπε τί κοπιᾷς νύκτα καὶ ἡμέραν, εἰς τὴν πρόσκαιρον ταύτην κατοικίαν σου, ὅπου σήμερον εἶσαι ἐδῶ, καὶ αὔριον ὑπάγῃς εἰς τὸν Οὐρανὸν ὅπου εἶναι ἡ αἰώνιος πατρίδα σου. Ἐντροπὴ μεγάλη εἶναι εἰς ὑμᾶς, ἀκραταί μου νὰ μὴ εἶναι ἄλλη ἡ φροντίδα μας παρὰ νὰ ἀγοράσωμεν τώρα ἐκείνον τὸν ἀμπελῶνα, αὔριον ἐκείνον τὸν ἐλαιῶνα. Μεθαύριον ἐκείνο τὸ σπῆτι, χωρὶς νὰ βάνωμεν εἰς τὸν νοῦν μας πῶς αἰώνιος καὶ ἤθελε γίνετε ἄλλος Ἀλέξανδρος νὰ ἐξουσιάσετε σχεδὸν ὅλην τὴν οἰκουμένην, αὔριον ἔρχεται τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου, καὶ κόπτων τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἄλλο δὲν παίρνετε μαζὶ σας, παρὰ τὰ ἐντάφιά σας. Ἐπειδὴ καθὼς λέγει ὁ Προφήτης, γυμνοὶ ἐξήλθετε ἐκ κοιλίας σας μητρός σας, γυμνοὶ πάλιν καταβαίνεται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς γῆς τῆς μητρός σας· καὶ ἐκεῖνα ὅπου μὲ τόσους κόπους καὶ ἰδρώτας ἴσως, καὶ ἀδικίας καὶ ἀρπαγὰς ἀποκτήσατε, τί ἐσται· καθὼς λέγει ὁ Χριστὸς ἡ ἀλήθεια εἰς τὸ Εὐαγγέλιον· ἦγουν τὰ κληρονομίον πολλαῖς φοραῖς καὶ οἱ ἐχθροὶ σας καὶ ἐκεῖνοι ὅπου δὲν θέλετε· καὶ αὐτοὶ μὲν χαίρονται τοὺς κόπους σας, σεῖς δὲ κολάζεσθε πικρὰ μέσα εἰς ἐκείνην τὴν αἰώνιον κόλασιν, μὲ τὸν ἀσπλαγχνον ἐκείνον πλούσιον, χωρὶς ἐλπίδα ἀνέσεως· ἀλλ' ὁμῶς τὴν σήμερον· ἀλλοίμονον ὅλοι ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τὴν εὐθείαν ὁδόν. Πάντες ἐπλανήθημεν ἅμα· ἠχρειώθημεν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός· καὶ πρῶτον λέγω ὁ κλῆρος πρέπει νὰ λάμπῃ εἰς αὐτὸν ἡ ἐνάρετος ζωὴ, νὰ φωτίξῃ τοὺς Χριστιανούς, καθὼς λάμπῃ ὁ αἰσθητὸς οὗτος ἥλιος εἰς ὅλην τῆς γῆς τὴν περιφέρειαν καθὼς μᾶς παραγγέλει ὁ Κύριος εἰς τὸ Ἀγιον Εὐαγγέλιον. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ἡμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσουσι τὸν πατέρα ἡμῶν τῶν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Λοιπὸν πρῶτον καὶ μόνοντες ἀξίαν τοῦ ἐπαγγέλματος, μὴν ὀκνηροῦμεθα νὰ διδάσκωμεν τὰ λογικὰ μας πρόβατα τὴν ἀκτημοσύνην, τὴν δικαιοσύνην, τὴν ταπεινότητα, τὴν ἀγάπην εἰς τοὺς πάντας, καὶ καθέξῃς ὅσα ἔργα ἀρέσουν τῷ Θεῷ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀνίσως καὶ εἰς τὸν πόλεμον νικηθῇ ὁ ἐξουσιαστὴς τοῦ στρατεύματος καὶ θανατωθῇ, τί θέλει γίνουσι οἱ στρα-

τιῶται παρὰ θά κινδυνεύουσιν εἰς τὸ ἄκρον, ἢ ἀνίσως ὁ ποιμὴν τῶν προβάτων ἤθελε χαθῆ, ἄρα τὰ πρόβατα δὲν ἦτον διεφθαρμένα, ἔτσι καὶ ἡ ἰδική μας ὁκνηρία καὶ ἀμέλεια, ἀλλοίμενον πόσους στέλνει εἰς ἐκεῖνο τὸ ἀφειγγὺς χάος τοῦ ἔθους, ἀνίσως ὅμως καὶ μία ψυχὴ κολασθῇ ἀπὸ τὴν ἀμέλειάν μας, ἔχει νὰ τὴν γυρεύη ἀπὸ ἡμᾶς ἀδελφοί μου ὁ δίκαιος κριτὴς μὲ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, καὶ θέλομεν αὐστηρὰ κολασθῇ διὰ αὐτὴν, τί θέλομεν γείνη ἀνίσως καὶ ἀπὸ ὀλίγην μας ἀμέλειαν ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Κυρίου οἱ ἐνορίται μας, καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἔμπροσθεν ἐδιδάσκωμεν μὲ τὸ ἔργον περισσότερον ἀπὸ τὸν λόγον τὰ λογικά μας πρόβατα, διὰ νὰ ἀκούσωμεν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εὐδοῦλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοὶ, εἰσέλθετε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σας· καὶ ὑμεῖς οἱ μοναχοὶ καὶ μονάστριοι, μὴν στοχασθῆτε πῶς ἡ πολιὰ καὶ τὰ μαῦρα ράσα μας σώνουν, καθὼς λέγει καὶ ὁ μέγας Βασίλειος, ἀλλὰ ἡ πρῆβενία, ἡ ἀκτημοσύνη, ἡ ταπεινώσις, καὶ μέλιστα ἡ ἐλεημοσύνη πρὸς τὸν πτωχὸν καὶ πένοντα· αὐτὰ τὰ ἔργα σὰς ὁδηγοῦν ἕως τὴν θύραν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐσεῖς ὦ γυναῖκα, ἐφήσετε τὰς κητακρίσεις, μεταξύ σας σχολάζετε τοὺς φθόνους, παύσετε τὰ σκάνδαλα· καὶ ὅταν πηγαίνετε εἰς τὴν ἐκκλησίαν μὴ περιεργάζεσθε τί φορεῖ ἡ μιὰ ἢ τί φορεῖ ἡ ἄλλη, ἀλλὰ μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ κατανύξεως λατρεύεται τὸν ἀόρατον Κύριον, παρακαλοῦντας αὐτὸν νὰ συγχωρῇ τὰ σφάλματά σας, καὶ νὰ ριζώσῃ τὸν φόβον τοῦ εἰς τὰς καρδίας σας, καὶ ἔτσι προσφέροντες τὴν πρέπουσαν πίστιν εἰς τὸν Χριστόν, καὶ τὴν χρεωστούμενην ὑπακοὴν εἰς τοὺς ἄνδρας σας τοὺς νομίμους, καθὼς ἔκαμαν καὶ τὸν παλαιὸν καιρὸν αἱ ἁγίαι ἐκεῖναι γυναῖκες, θέλει ἀξιοθῆτε τῆς ἀνεκφράστου χαρᾶς. Καὶ ἐσεῖς ὦ ἀδελφοί μου χριστιανοί, μὴ χάνετε τὸν κειρὸν σας εἰς πάθη καὶ ἀσωτείας, μὴ μολύνετε τὴν ψυχὴν σας μὲ ἀρπαγὰς, φθόνους, ψευδομαρτυρίας, φθόνους καταλαλιὰς, μοιχείας, καὶ ὅσα ἄλλα μισεῖ ὁ Θεός, καὶ ἀγαπᾷ ὁ εὐφρευετὴς τῆς κακίας Διάβολος· καὶ ἐκεῖνο ὅπου μισεῖτε νὰ σὰς τὸ κάμη ἄλλος, μὴ τὸ κάμετε ἐσεῖς εἰς ἄλλον. Ἐπειδὴ ὅχι μόνον ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς παραγγέλει εἰς τὸ θεῖον τοῦ Εὐαγγελίου· καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νόμος τῆς φύσεως διδάσκει· ὁ σὺ μισεῖς ἐτέρῳ μὴ ποιήσης. Ταῦτα ἂν φυλάζωμεν ἀγαπητοί μου θέλομεν περάσῃ καὶ ἐδῶ πρόσκαιρα τὴν ζωὴν μας εἰρηνικὴν, εὐτυχισμένην, καὶ ἄλυπον, ἐκεῖ δὲ θέλει ἀξιοθῶμεν τῆς μακαρίας καὶ αἰδίου ζωῆς τοῦ Παραδείσου· χάριτι τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ συναϊδίου αὐτοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Παναγίου καὶ ἀγαθοῦ καὶ ζωοποιοῦ αὐτοῦ Πνεύματος, τῆς ἐνιαίας Θεότητος, ἧς ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Ὁ βίβλος τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Πέτρου εὐρίσκεται κατὰ βάθος ἡ

ἱστορία τοῦ εἰς τὸν συναξαριστὴν Σαρδονῆς τοῦ Νοητοῦ Παραδείσου εἰς τὸν ἐκδότην Κωνσταντῖνον Δουκάκη προσκυνητὴν ἐπισθεν τῆς Μητροπόλεως μοναχόν. Δεχθῆτε εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ ταύτην τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας καθὼς μεγάλως θέλετε ὠφεληθῆ ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἐλαχίστου πρεσβυτέρου τοῦ ἐν τῷ ἐξωκκλησίῳ τοῦ Ὁσίου Μελετίου ἐφημερεύοντος ἔξωθεν τῶν Ἀθηνῶν καὶ παρακινούμενος διὰ εὐλάβειαν διὰ τὰς ἀμαρτίας μου ἐκοπίεσα διὰ μάθησίν μου εἰς ἔργον τοῦτο, ὅπως τὸ διανέμω εἰς πολὺ μικρὰν τιμὴν διὰ νὰ ὠφεληθῶσι οἱ ἀδελφοί μου Χριστιανοί· διὰ νὰ μὴ ὑστεροῦνται τῆς Θεῆς χάριτος τὴν διδασκαλίαν, θέλω τυπώσαι καὶ ἄλλας ἀκολουθίας μὲ μικρὰν τιμὴν καὶ παρακαλοῦμεν ὅσοι ἔχον τὴν εὐχαρίστησιν ἃς τιμῆσουν διὰ τὴν πολὺ μικρὰν συνδρομὴν τοὺς τὸ χριστιανικὸν μας ἔργον.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΠΡΩΙΑΝ

1) «Κύριε ὁ Θεός μου καὶ Βασιλεὺς μου, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἐν τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ διεφύλαξας τὴν ζωὴν μου, καὶ ἔκ νέου μοι ἐχάρισας καιρὸν πρὸς μετάνοιαν καὶ διόρθωσιν !
 » Δίαν πολλοὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν νύκτα ἀπὸ διαφόρων καίτιων ἐστερήθησαν τῆς ἐπιγείου ζωῆς. Ἡ ἀρχομένη ἡμέρα ὁδὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἡμέρα τῆς ζωῆς μου. Αὕτη ἀρχεται μόνον, διότι σὺ μοι τὴν ἐδώρησας ἕνεκα τοῦ ἀρρήτου σου ἐλέους. Πολὺ εὐκόλως καὶ ἐγὼ ἠδυνάμην νὰ ἀποθάνω κατὰ τὴν παρελθούσαν νύκτα. Ἀλλὰ, σὺ, Πανάγαθε, μὲ διεφύλαξας, καὶ μοι ἐδώρησας νέαν ἡμέραν, ὅπως προσπαθῆσω καὶ σώσω τὴν ψυχὴν μου. Ἐξ ὅλης μου ψυχῆς εὐχαριστῶ σοι, Πανοικτιρμῶν».

«Κύριε ὁ Θεός ὁ πατὴρ καὶ βασιλεὺς μου ! Εὐχαριστῶ σοι ὅτι σὺ με ἐδημιούργησας, μὲ διαφυλάττεας, μὲ προσεκάλεσας εἰς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, ἐν δὲ τῇ ἀληθινῇ πίστει μοι παρέσχες καὶ μοι παρέχεις πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν μέσα· ὅθ' ἡσθανόμην ἄρα τὴν τοῦ βίου χαρὰν, ἂν σὺ δὲν μὲ ἐδημιούργεις ! Ὅθ' ἡμην ἄρά γε ζῶν, ἂν σὺ δὲν διεφύλαττες τὴν ζωὴν μου ; Τί θὰ ἐγινόμην, ἂν σὺ δὲν μὲ ἀπελύτρωες ; Ὅσον φαῦλος θὰ ἦμην, ἂν σὺ δὲν μὲ ὠδήγεις εἰς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, δὲν μὲ κατήρτιζες μὲ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν

»μέσα ! Ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς εὐχαριστῶ σοι, Πανάγαθε καὶ
»Πανοικτίρμων !».

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΠΡΩΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΠΑΙΣΙΟΥ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

2) Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, ἀγαθὴν ἡμέραν δός μοι, ἀναμάρτητον καὶ ἄσπιλον· Κύριε, μὴ ἐγκαταλίπῃς με· Κύριε, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ· Κύριε, ἐκτεινόν μοι χεῖρα βοηθείας.

Κύριε, στήριζόν με, εἰς τὸν φόβον σου· Κύριε, ἐμφύτευσον αὐτὸν καὶ τὴν ἀγάπην σου εἰς τὴν καρδίαν μου. Κύριε, δίδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Κύριε, δός πένθος τῇ καρδίᾳ μου καὶ ταπεινώσιν· Κύριε, δός μοι κλαυθμὸν διηνεκῇ καὶ κατάνυξιν, καὶ μνήμην θανάτου. Κύριε, ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ ψυχικοῦ τε καὶ σωματικοῦ. Κύριε, δίδωσον ἀπ' ἐμοῦ πάντα ῥυπαρὸν λογισμὸν, καὶ πάντα διαλογισμὸν αἰσχρὸν καὶ ἀνυπόστατον. Κύριε, ἐξάλειψον ἀπ' ἐμοῦ τὴν ἀμέλειαν, τὴν ραθυμίαν, τὴν λύπην, τὴν λήθην, τὴν ἀναισθησίαν, τὴν πύρωσιν, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ νοός μου. Κύριε, ὡς οἶδας, καὶ ὡς θέλεις, ἐλέησόν με καὶ συγχώρησον πάσας τὰς ἀνομίας μου· καὶ ἐν ἡσυχίᾳ, ἐν μετανοίᾳ ἀγαθῇ, ἐν ἐξομολογήσει συναδιστάκτῳ, καὶ ἐν πίστει καθαρᾷ καὶ ἀμωμήτῳ, εὐδόκησον ἐξελθεῖν τὴν ἐλεεινὴν μου ψυχὴν ἀπὸ τοῦ ἀθλίου τούτου σώματος.
Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

3) Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου, ὅτι εἰς τὰς παναχράντους σου χεῖρας παρατίθηναι τὸ πνεῦμά μου· γενοῦ βοηθὸς καὶ σκέπη τῆς ψυχῆς μου ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ πρέσβις ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀνάξιου, ἵνα εἰσέλθω καθαρὸς καὶ ἄγνός εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ μὴ ἀπορρί-

βίψῃς με, Κυρία μου, τὸν δούλόν σου, ἀλλὰ βοηθήσόν μοι καὶ δός μοι τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως, καὶ λύτρωσαί με ἀπὸ παντὸς κινδύνου, ἐπιβουλῆς, καὶ ἀνάγκης, καὶ ἀσθενείας. Καὶ δώρησαί μοι πρὸ τοῦ τέλους μετάνοιαν, ἵνα, σωζόμενος τῇ μεσιτείᾳ σου καὶ βοηθείᾳ σου, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίω λυτρωθῶ παντὸς ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου πολέμου, ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἀπὸ τῆς αἰωνίου κολάσεως· καὶ προσκυνῶ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, Παναγία μου Θεοτόκε. Ἀποδίδωσον ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὴν ἀκηρίαν, τὴν λήθην, τὴν ἀγνοίαν, τὴν ἀμέλειαν, καὶ πάντας τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς, καὶ αἰσχροὺς, καὶ βλασφήμους ἀποσδόησον ἐκ τῆς ἀθλίας καὶ ταλαιπώρου καρδίας, καὶ ἐκ τῆς μεμολυσμένης ψυχῆς μου, καὶ τοῦ ἐσκοτισμένου νοός μου. Καὶ κατὰσθεσόν μου τὴν φλόγα τῶν παθῶν, καὶ ἐλέησον, καὶ βοηθήσόν μοι, ὅτι ἀσθενὴς καὶ ταλαιπώρος εἰμι ἐγώ. Καὶ ῥῦσαί με ἀπὸ τῶν ἐπερχομένων μοι πονηρῶν ἐνθυμήσεων καὶ προλήψεων, καὶ ἐκ πάσων τῶν κακῶν μου πράξεων, τῶν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Παναγία Δέσποινα, ὑπὸ τὴν σκέπην σου πάντες, οἱ δούλοι σου τρέχοντες, καὶ παρακαλοῦμέν σε οἱ ἀνάξιοι· πρόφθασον καὶ λύτρωσαι ἀπὸ πάσαν περιστάσιν, καὶ ἀπὸ θανάτου τὸν ἐξαφνικὸν καὶ πανώλεθρον. Οἶδαμεν ὅτι δύναται πάντα, ὅσα θέλεις καὶ βούλῃσαι. Δέσποινα τοῦ Κόσμου βασίλισσα, Κυρία τοῦ παντός, Χαριτωμένη, ἐπάκουσον τοῦ παρακαλοῦντός σε.

« Ἐπικατάρτος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου ἀμελῶς. »
(Ἱερσμ. μὴ'. 10.)

ΕΥΧΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, διάνοιξον τὰ ὦτα καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας μου, τοῦ ἀκοῦσαι με τὰ λόγιά σου, καὶ συνιέναι, καὶ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου· ὅτι πάροικός εἰμι ἐν τῇ γῇ. Μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου, ἀλλὰ ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

ἐπὶ σοὶ γὰρ ἐλπίζω, ὁ Θεός μου, ἵνα σύ μου φωτίσης τὴν διάνοιαν. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Λεγομένη εἰς τοὺς ἐν διαστάσει διατελοῦντας

Τοῦ Κυρίου δεσθῶμεν

Δέσποτα φιλόνηρωπε, Βασιλεὺ τῶν αἰώνων καὶ Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων. Ὁ τὸ μεσότοιχον τῆς ἐχθρας καταλύσας καὶ εἰρήνην τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ὠρησάμενος· Σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ἐπιδε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον τοῦ δούλου σου (δεῖνος), καὶ ἐπίχρε ἐν αὐτῷ τὴν εὐλογίαν σου. Ἐπανάγαγε τὴν διαταραχθεῖσαν εἰρήνην καὶ ἐμφύτευσον εἰς τὰς καρδίας τῶν ἐν αὐτῷ οἰκούντων τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην. Ἐπιδαψίλευσον ἐν αὐτοῖς γαλήνην πνευματικὴν καὶ πολιτείαν, ἀνεπιβούλευτον.

Ἵνα, ἐν τῇ ψυχικῇ ταύτῃ διατελοῦντες γαλήνη, ἀπολαύωσι τῶν οἰκείων ἀγαθῶν καὶ δοξάζωσι Σὲ τὸν Μόνον τῆς ἀγάπης Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἐκδότης

Γεώργιος Βουτέρης

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ

Ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας
καὶ Πέτρου τοῦ θαυματουργοῦ Ἀγίους Ναυπλίου

Ἐκδίδεται ἐν τῇ ὁδῷ Μιχαήλ Βόδα ἀριθ. 22 καὶ παρὰ τοῦ Νεῶ Ὁσίου
Μελετίου καθὼς καὶ διάφοραι Ἀκολουθίαι Ἁγίων, καὶ τιμῶνται εἰς
πολὺ μικρὰν τιμὴν πρὸς εὐκολίαν τῶν Χριστιανῶν